

مجله پسرها و دخترها

کد پان

سال یازدهم - شماره ۵۳۶
پخشیه ۱۳ فروردین ۴۶

روز بین المللی کتاب کودک

بچه‌های عزیز ، شما که با خواندن مجله و کتاب سروکار دارید می‌دانید که کتاب و مجله چه اهمیت فراوانی برای انسان دارد. چقدر به معلومات اضافه می‌کند ! چقدر باعث باز شدن فکر انسان میشود ! چقدر انسان را سرگرم و شاد و خوشحال می‌سازد ! مردم در زمانهای قدیم یا کتاب نداشتند یا اگر داشتند کم بود و همه کس نمیتوانست از کتاب استفاده کند و به آن دسترسی داشته باشد . باین جهت چیزی را که نداشتند قدرش را هم نمی‌دانستند .

اما کم کم به اهمیت کتاب پی بردند و دانستند که بدون کتاب زندگی لذتی ندارد و انسان هم فهم و شعور و دانش را بدون کتاب کمتر میتواند بدست آورد و اگر بدست آورد نمیتواند آن را برای روزگاران بعد حفظ کند . شناختن مردم هر کشور و شناختن مردم دنیا از راه کتاب ممکن میشود .

ضمن پی بردن به اهمیت کتاب دانستند که کتاب برای هر سنی باید وجود داشته باشد و فقط مخصوص بزرگترها نیست. بچه‌ها هم باید برای هر سن و هر ذوق و سلیقه‌ای کتاب داشته باشند تا از همان زمان بچگی با کتاب آشنا شوند و از آن استفاده کنند .

با این فکر نویسندگانی پیدا شدند که ذوق و فکر خود را در راه نویسندگی برای بچه‌ها بکار بردند. برای بچه‌ها داستان نوشتند. برای بچه‌ها شعر گفتند، برای بچه‌ها مجله و خواندنیهای مختلف تهیه کردند. هانس کریستیان اندرسن اولین نویسنده بچه‌ها بود که کتابش در تمام جهان مشهور و به تمام زبانها ترجمه شد و شما شرح زندگی او را در شماره ۵۱۵ خواندید.

امروز کمتر بچه با سوادی در دنیا پیدا میشود که از داستانها و کتابهایی که اندرسن برای بچه‌ها نوشته است نخوانده باشد. همه بچه‌های با سواد دنیا با داستان جوجه اردک زشت آشنا هستند و دهها داستان دیگر از اندرسن خوانده‌اند .

البته در هر کشور نویسندگان مخصوصی برای بچه‌ها وجود دارند و کتابهای فراوانی برای بچه‌ها نوشته شده اما اندرسن بیش از تمام نویسندگان بچه‌ها در دنیا مشهور است .

به همین جهت دفتر بین المللی کتاب کودک که در شهر وین است روز تولد اندرسن را برای روز بین المللی کتاب کودک انتخاب کرده است و به تمام کشورهایی که عضو این دفتر هستند سفارش کرده است که روز سوم آوریل را که روز چهاردهم فروردین ماه میشود روز بین المللی کتاب نام گذاری کنند و در آن روز نمایشگاهی از کتاب برپا کنند و فیلمهای مربوط به کتاب و کتابخانه یا مربوط به نویسندگان و شاعران بچه‌ها را بنمایش بگذارند .

به هر گونه کاری که کتاب خواندن را تشویق کند و متوجه سازد که کتاب چه فایده‌هایی دارد اقدام کنند کارکنان و نویسندگان کیهان بچه‌ها نیز این روز را عزیز میدانند و بزرگ می‌شمارند به همین مناسبت بیاد نویسنده بزرگ بچه‌ها اندرسن دانمارکی داستان جوجه اردک زشت او را برای خوانندگان در این شماره درج کرده‌اند .

بد نیست بدانید که بزرگترین جایزه برای بهترین نویسندگان کتاب کودکان بنام اندرسن است که هر دو سال یکبار داده میشود .

جایزه دیگری برای بهترین نقاش کتاب بچه‌ها نیز بنام اندرسن است .

شورای کتاب کودک در ایران که عضو دفتر بین المللی کتاب کودکان و نوجوانان است در نظر دارد از نقاشی خود بچه‌ها برای نمایشگاه بین المللی نقاشی بچه‌ها که بزودی تشکیل میشود بفرستد بسیار بجاست که هر کس استعداد و ذوق نقاشی دارد یک نمونه از نقاشی خود را به نشانی شورای کتاب کودک صندوق پستی شماره ۷۴۱ بفرستد که برای نمایشگاه فرستاده شود ممکن است از ایران هم کسی برنده شود و جایزه بگیرد.

★ عکس روی جلد: چند نفر از دوستان اران کیهان بچه‌ها: دانش آموزان دبستان روش نو در کتابخانه دبستان اسلاید روی جلد از مهدی رضوان عکاس کیهان - گراورهای رنگی از دستگاه ماشینی گراورسازی کیهان

۱۰۰۱ سؤال و ۱۰۰۱ جواب

؟...؟...؟ به دانش خود بیفزائید ؟ ؟ ؟...؟

چرا وقتی میترسیم رنگ از

صورتان میپرد ؟

پوست ما خود دارای رنگ است ولی رنگ صورت بستگی به رنگ خونی دارد که در رگهای زیر پوست در جریان است . پس رنگ صورتی پوست سایه‌ای از رنگ قرمز خون در رگهاست . قلب خون را بتمام رگها از جمله رگهای زیر پوست صورت میفرستد . وقتی میترسیم اعصاب و پی‌هائی که از مغز به قلب می‌رود کار قلب را نامنظم میکند یعنی طپش آن را کند می‌کند و در نتیجه خون کمتری به رگهای زیر پوست صورت میرسد و باعث میشود که صورت بی‌رنگ یا سفید بنظر بیاید . هر چیز دیگری هم که باعث نامنظم شدن کار قلب بشود این نتیجه را که سفیدی رنگ صورت است ببار می‌آورد . اغلب اشخاص در هوای بسته و گرفته رنگ از صورتشان می‌پرد یعنی کار مغز و قلبشان نامنظم میشود .

چرا از صدای بلند برای چند

لحظه کر میشویم ؟

حتما برای شما هم اتفاق افتاده است که با شنیدن صدای خیلی بلند تا چند لحظه بعد هیچ صدای دیگری را نشنیده باشید . صدای بلند و قوی روی اعصاب شنوایی اثر زیادی میگذارد و آمادگی پذیرفتن اثر بعدی را از بین میبرد . اعصاب شنوایی در مقابل صدائی که زیاد بلند نباشد کمتر متاثر میشود و به همین نسبت هم اثر صدا زودتر بر طرف میشود و با اعصاب فرصت میدهد که در برابر صدائی دیگر متاثر شود و عمل شنیدن انجام بگیرد . از طرفی مغز که حاکم بر کار اعصاب است معمولاً به اثرهای شدید زودتر و بیشتر توجه میکند و در نتیجه تا لحظه‌ای از توجه بصداهای ملایم باز میماند . کری موقت در اثر شنیدن صدای بلند مقداری هم به تغییرات طبله‌گوش در این حال بستگی دارد . زیرا قسمتهای ظریف و حساس گوش که تغییر حالت داده‌اند بایستی دومرتبه بحالت عادی برگردند تا صدای دیگری بتواند آنها را متاثر نماید .

صاعقه چیست ؟

در زمانهای بسیار قدیم اجداد ما تصور میکردند که صاعقه تیرهائی است که خدایان بر اثر خشم و غضب بطرف ساکنان زمین می‌فرستند رومیهای قدیم گمان میکردند که صاعقه تیر ژوپیتر خدای بزرگ آنهاست . ولی اکنون میدانیم که هیچکدام از اینها نیست و آنچه باعث میشود که صاعقه آنچه بر سر راهش قرار دارد بسوزاند و خراب کند جریان شدید برقی است که از هوا به زمین میرسد .

مه چیست ؟

مه آب است مانند ابر اگر میتوانستیم از میان ابر بگذریم میدیدیم که ابر چیزی جز همین مه نیست . هرچه هوا گرمتر باشد بیشتر میتواند بخار آب را در خود نگاهدارد . در جاهائی که آب فراوان است اگر در اثر حرارت خورشید هوا خیلی گرم بشود بشرطی که بادهای زیاد نوزد در آخرین ساعتهای روز هوا مقداری از بخار آب را بصورت گازی که دیده نمیشود مخلوط با گازهای دیگر در خود نگاه میدارد . ما این گاز را چون بی‌رنگ است بچشم نمی‌بینیم . اما وقتی خورشید غروب میکند و هوا سرعت سرد میشود دیگر هوا نمیتواند بخار آب چندان در خود نگه‌دارد و بخارهای آب در اثر وجود هوای سرد تبدیل به ذره‌های خیلی کوچک آب میگردد که ما آنها بصورت مه و بَرَنگ تقریباً سفید می‌بینیم .

جایزه نوبل چیست ؟

هر سال بنا بقانون خاصی پنج جایزه که هر کدام هزاران ریال ارزش دارد به پنج نفر از برجسته‌ترین دانشمندان دنیا داده میشود . این جایزه از طرف آلفرد نوبل شیمی‌دان سوئدی و مخترع دینامیت و باروت بی‌دود داده میشود . نوبل سود دارائی فراوان خود را که در نتیجه اختراع دینامیت و شرکت بابرادرش در منابع نفت خیز کوبا بدست آورده بود باین جایزه اختصاص داد . نوبل عاشق صلح بود و به همین علت هم یکی از این جایزه‌ها به شخص یا به اجتماعی داده میشود که در راه صلح و نفع افراد بشر فعالیت کرده باشد چهار جایزه دیگر به ترتیب به بزرگترین نویسنده - فیزیک‌دان - شیمی‌دان و پزشک سال داده میشود . نوبل در سال ۱۸۹۶ میلادی درگذشت .

پسر وایکینگ

وبچه عجیب

بچه‌ها اگر يادتان باشد تابحال در مجله شما چیزهائی از وایکینگها نوشته شده .داستانهای عکس دار وایکینگ را که حتما در مجله خوانده اید و میدانید که وایکینگها مردمان جنگجو و شجاعی بودند که در زمانهای قدیم در شمال اروپا یعنی در همین سرزمینهای که امروز کشورهای دانمارك ، سوئد و نروژ را تشکیل میدهند زندگی میکردند، وایکینگها دریانوردان ماهری بودند که در زمان خود با کشتیهای بادبانی به سفرهای دور و درازی میرفتند. اگر فراموش نکرده باشید در یکی از گردشهای هفتگی که باهم بدیدن گرینلند یا گروئلند رفته بودیم گفتیم که اولین بار وایکینگها با کشتیهای بادبانی خود را از شمال اروپا به شمال آمریکا رساندند. داستان این دفعه ماهم درباره همین وایکینگهای شجاع است .

در زمانهای قدیم در دره آبی در سرزمینهای سردسیر شمال اروپا يك خانواده چهار نفری از وایکینگها بخوبی و خوشی زندگی میکردند. این خانواده از پدر و مادر و يك پسر و دختر تشکیل میشد. روزها پسر همراه پدرش برای شکار به جنگلهای اطراف میرفت و دختر در خانه میماند و بمادرش کمک میکرد . يك روز پدر خانواده ب فکر سفری طولانی افتاد . شب پیش از سفر همه چیز را به زن و بچه هایش گفت . آن شب تمام خانواده کنار آتش نشسته بودند

«آستريد» دختر كوچك كه روى زانوى پدرش نشسته بود و باريشهای بلند و انبوه پدرش بازی میکرد نگاهی به چشمان آبی رنگ پدرش انداخت و گفت :

- پدر چرا میخواهی به سفر بروی ؟
پدر خنده بلندی کرد بطوریکه تمام ظرفهای روى ميز و طاقچه تكان خورد بعد گفت :

- دخترم برای این بسفر میروم که مرد هستم يك وایکینگ ، در آن طرف این موجهای دریا دنیائی هست که باید آنرا ببینم .

دختر ك در حالیکه سخت ناراحت بود گفت :
- اما پدر اگر تو دیگر برنگشتی ما چكار کنیم ؟
پدر بامهربانی جواب داد :

- من هرکاری که میتوانستم برای شما کردم! حالا دیگر بهتر است شما بخوابید چون صبح زود من باکشتی حرکت میکنم.

صبح روز بعد قبل از اینکه آفتاب طلایی رنگ نور قشنگ خود را بر روی دریا بیندازد مرد وایکینگ از زن و بچه هایش که کنار ساحل دریا ایستاده بودند خدا حافظی کرد آنها را بوسید و سوار کشتی شد و چند لحظه بعد کشتی بزرگ براه افتاد و آرام آرام از ساحل دور شد. «گاندِر» پسر کوچک و «آسترید» خواهرش و مادر آنقدر بر روی تخته سنگهای بلند و سفید ساحل ایستادند تا دیگر کشتی در میان آبهای آبی رنگ دریا از نظر ناپدید شد. بهار گذشت و تابستان فرارسید. گاندِر و آسترید دانه هائی را که پدرشان داده بود در زمین کاشتند تا در زمستان طولانی و سخت نان داشته باشند.

آسترید از خرگوشهای صحرائی میترسید اما گاندِر آنها را میگرفت و گوشتهای آنها را برای زمستان تاریک و سرد خشک میکرد. آسترید و مادرش روزها در زیر نور آبی رنگ دره می نشستند و پوست گوزنهائی را که پدر برای آنها آورده بود بهم میدوختند تا در زمستان لباس گرمی داشته باشند.

سبزه های کوچک گندم که تازه سر از خاک بیرون آورده بودند به آسمان آبی رنگ که ستارگان رنگ پریده در آن سوسو میزدند نگاه میکردند. گاندِر همچنانکه به گندمهای تازه سبز شده نگاه میکرد پرسید:

- مادر کسی میتوانیم گندمها را بچینیم؟

مادر کمی فکر کرد و گفت:- اگر هفت روز آفتاب خوب داشته باشیم و

تاریکی بر مزرعه سایه نیندازد گندمها را خواهیم چید.

اما روزهای خوب فقط شش روز بیشتر نشد. سلطان جنگلها سایه خود را بر روی دره آبی انداخت و گندمهای کوچک دیگر رشد نکرد. بعد زمستان سخت و طولانی شمال فرارسید. در تمام آن زمستان بچه ها تکه ای نان نداشتند. وقتی که دوباره بهار فرارسید و هوا کمی گرمتر شد آنها خیلی خوشحال شدند. گاندِر از مادرش پرسید:

- مادر میتوانیم دوباره گندم بکاریم. میتوانیم دانه پیدا کنیم.

مادر خنده ای کرد و کیسه کوچکی را که تمام زمستان در یک گوشه پنهان کرده بود به او نشان داد. گاندِر و آسترید خاک مزرعه را برگرداندند و زمین را برای کاشتن دانه ها آماده کردند. بعد از اینکه زمین آماده شد مادر کیسه کوچک گندم را بر زمین آورد اما هنوز آنها سرکیسه را باز نکرده بودند که سایه بالهای بلند یک پرنده عجیب بر روی زمین آنها افتاد. پرنده ای که بالهایش از پهنای دره بیشتر و از شبهای تاریک زمستان سیاه تر بود بر زمین نزدیک

قلمهای

اِدِشادِپ

خوشنویس و زیبا
با قیمت مناسب

نماینده: شرکت سهامی ادکا
۶۳۶۳۰۴ فیش آباد شمالی تلفن

یکی از محصولات پارک

EVERSHARP

میشد. پرنده آرام آرام بمزرعه نزدیک شد بعد یکمرتبه با چنگالهای قوی خود کیسه گندم را گرفت، مادر با قدرت تمام کیسه را چسبید و شروع بجیغ زدن کرد اما پرنده گرسنه و بزرگ بی اعتنا بسروصدای زن کیسه را با اواز زمین بلند کرد. پسر و دختر با عجله بطرف مادرشان دویدند تا به او کمک کنند. گاندر پیش بند مادرش را گرفت و او را بطرف زمین کشید اما او هم بهوا بلند شد آسترید که وضع را اینطور دید کمر برادرش را محکم چسبید اما تلاش فایده ای نداشت پرنده غول پیکر مادر و بچه ها را که یکدیگر آویزان بودند بهوا بلند کرد.

پرنده در حالیکه کیسه گندم را با مادر و بچه ها با چنگال خود گرفته بود از روی تخته سنگهای بلند ساحل گذشت. گاندر با ترس نگاهی به کوهها و دریا انداخت که از زیر پای او رد میشدند. موجهای کف آلود دریا بشدت به تخته سنگهای ساحلی میخوردند. گاندر دیگر بیشتر از آن نتوانست بیائین نگاه کند پیش بند مادرش را محکمتر گرفت، آسترید خواهر کوچکش هم محکم کمر او را گرفته بود و گریه میکرد. آنها درست مثل دنباله يك بادبادك در هوا تکان تکان میخوردند. اما از آنجا که مادر خیلی لاغر بود پیش بند او کم کم بیائین افتاد. گاندر پیش بند مادرش را محکمتر چسبید ولی پیش بند باز شد و گاندر و آسترید که کمر او را گرفته بودند بیائین افتادند پرنده بزرگ همچنان پروازکنان مادر و کیسه گندم را بطرف ساحلی که ابرهای تیره رنگ آنرا پوشانده بود برد.

اما گاندر و آسترید در حالیکه محکم یکدیگر را گرفته بودند بطرف زمین میآمدند. گاندر اطمینان داشت که بر روی تخته سنگهای تیز ساحل خواهند افتاد و هر دو تکه تکه خواهند شد، از ترس چشمانش را بست اما ناگهان خود را

بر روی يك چیز نرم دید چشمانش را باز کرد و به اطراف نگاهی نمود.

گاندر و آسترید بر روی پشت يك ماهی بزرگ افتاده بودند ماهی بزرگ درست مثل يك مادر مواظب آنها بود و دختر و پسر وایکینگ محکم بالهای پشت ماهی را گرفته بودند. گاندر با خوشحالی فریاد زد:

- ای ماهی بزرگ تو چقدر مهربانی که ما را نجات دادی!
ماهی بزرگ گفت:

- هر روز يك نفر از آن بالا پائین میافتد. يك ماهی بیچاره ای مثل من چکار میتواند بکند؟ من فقط میتوانم آنها را بساحل برسانم. حالا من باشم چکار کنم؟

وقتی که بساحل رسیدند گاندر و آسترید با خوشحالی از پشت ماهی پائین پریدند و گاندر فریاد زد:

- ای ماهی بزرگ ما دیگر برای تو زحمتی نخواهیم داشت، من از خواهرم مواظبت میکنم. از اینکه جان ما را نجات دادی از تو تشکر میکنم.

ماهی بزرگ ب زیر موجهای دریا فرو رفت بعد دوباره بالا آمد و گفت:

- اما با آن یکی چکار کنم؟ او فقط دراز میکشد و جیغ میزند. حتی آواز شیرین و قشنگ پری دریائی هم او را آرام نکرد. آسترید با تعجب پرسید:

- آن یکی؟ کدام...

اما هنوز آسترید حرفش را تمام نکرده بود که درسکوت ساحل دریا صدای گریه بچه کوچکی بگوش رسید. آسترید با تعجب نگاهی به اطراف انداخت تا بچه را پیدا کند بعد فریاد زد:

- ای ماهی بزرگ اگر بخوای حاضرم بتو کمک کنم.

ماهی گفت :

– شاید تو بتوانی اورا ساکت کنی .
بعد ماهی بزرگ بزیر آبها فرو رفت و از نظرها
ناپدید شد ، چند لحظه بعد کمی دورتر در
نزدیکی چند تخته سنگ از زیر آب بیرون آمد
و به آنها اشاره کرد تا نزدیک شوند .

آستريد و گاندر از روى تخته سنگهاى ساحل
بطرفى كه ماهى اشاره ميكرد رفتند . وقتى كه
خوب نزديك شدند ماهى به نقطه اى در وسط
تخته سنگها اشاره كرد و گفت :

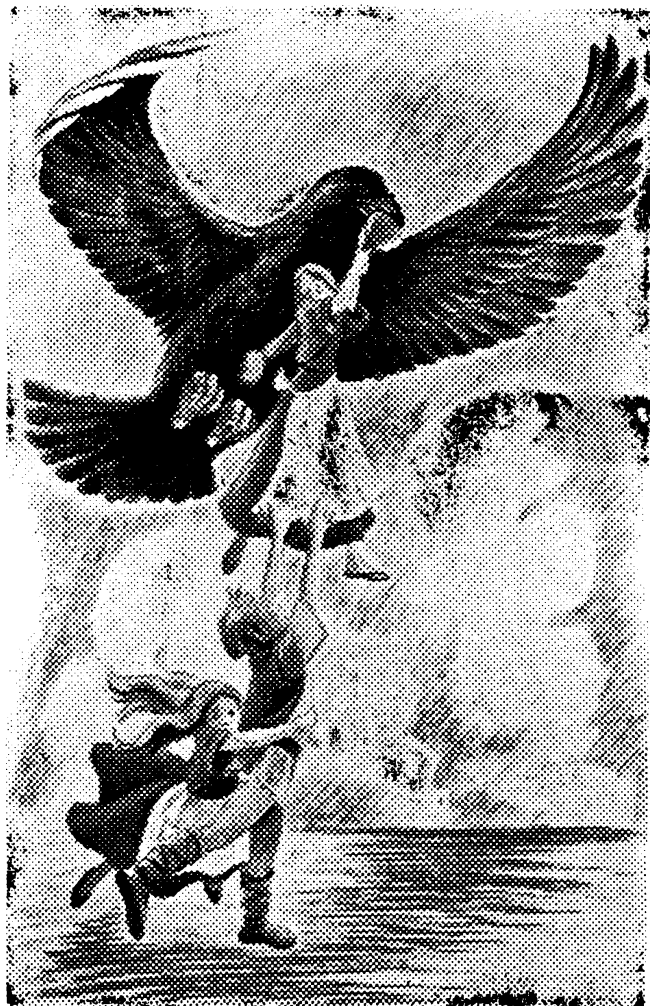
- خوب ، حالا شما چه فکر میکنید ؟
گاندر و آسترید در گوشه‌ای در میان سنگها
پسربچه کوچك قشنگی را در گهواره‌ای كه آنرا
به دو تخته سنگ بسته بودند پیدا كردند . بچه
جیغ میکشید و درهمین حال دست و پایش را
تكان میداد . صورت كوچكش از شدت گریه
و خشم قرمز رنگ شده بود . آسترید همینكه
بچه را دید گفت :

۲۰ - طفلك وجهه بيجاره حتما گر سنه است.

بعد بچه را از گهواره بیرون آورد و در بغل گرفت بچه کم کم آرام شد. ماهی بزرگ گفت: - این بچه بیچاره هم درست مثل شما از میان بادهای سرد بیائین افتاد و از آن موقع تا بحال مرتب گریه میکند و جیغ میکشد ، هر چه به او دادیم آرام نشد. برای او بهترین حشرات دریائی، خوشمزه ترین ماهیها ، جلبک های خوب دریا را که لذیذترین غذاهای اقیانوس است آوردیم اما او هیچکدام را نخورد .

آستريد بچه را كه آرام شده بود تكان تكان
ميداد. ماهي بزرگ دوباره گفت:

- وقتیکه حیوانی دریائی میخواست يك تکه از حلزون خوشمزه و گوشتدار را بزور بدهان او بگذارد این بچه شیطان دستهای او را سخت گاز گرفت .

آستريد گفت :
- ما از او مواظبت ميکنيم . البته اگر شما
بخواهيد ؟

ماهی باخوشحالی گفت :

– از خدا می‌خواهم اگر این پسر بچه کوچک
را نگهداری کنید من برای همیشه ممنون شما
خواهم بود .
گاندو گفت :

۱- این کار زیاد مهمی نیست ، از این گذشته
شما جان ما را نجات دادید .
ماهی دوباره گفت :

همیشه ممنون شما خواهیم بود .
بعد چرخي زد و بزير آبهاي كف آلود دريا
فرو رفت .

بقیه این داستان شیرین را در شماره بعد بخوانید

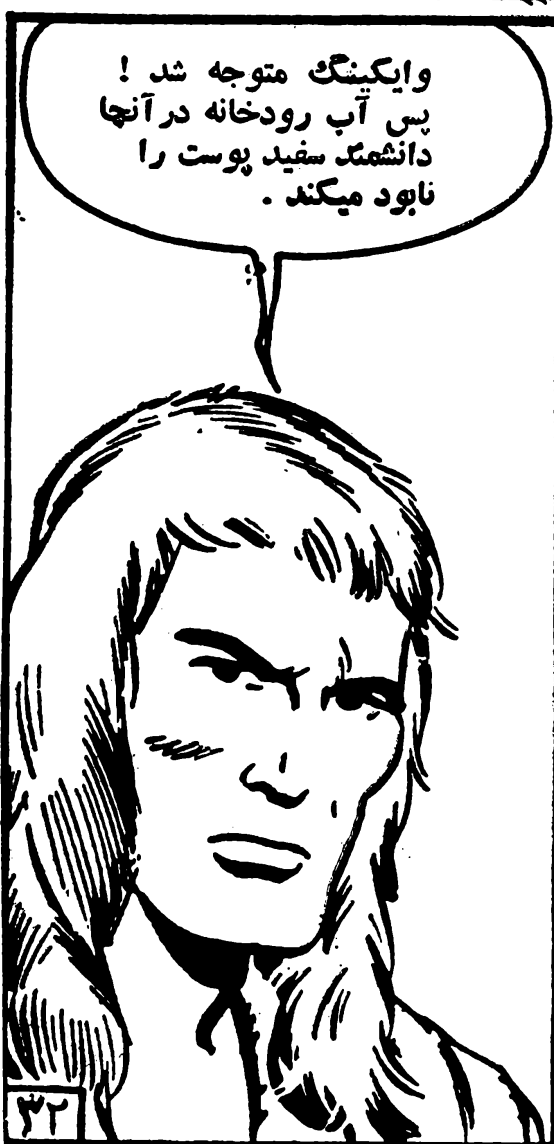
بله ، شکی نیست ، خودش است ،
والتر کرویسی کاشف معروف !

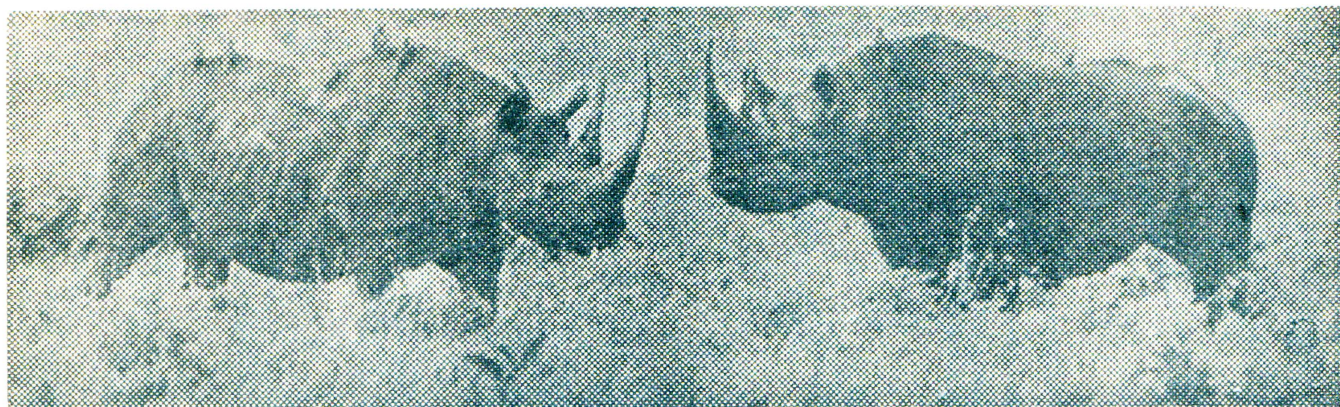
باید پیش از آنکه بتوانند او را
از بین ببرند دست بکار شد!

موقعی که ماه در آسمان
پالا یباید روح رودخانه
بزرگ از این دهانه آب می ریزد
و طوئی نخواهد کشید که
در اینجا زیر آب نابود می شوی
و خدای کوهستان آرام
می گیرد !

کردند و توپها را برگرداندند و آنها را زیر پا لگدکوب کردند .

کرگدن ، فقط در آفریقا و در آسیای جنوبی دیده میشود . و بیشتر زندگی او در کنار مردابها و باتلاقها میگذرد زیرا دوست دارد پس از خواب بعد از ظهر بعد از اینکه از گرمای زیاد طاقتش از دست رفت در لجن فرو برود و خود را خنک بکند نزدیکیهای غروب هنگامیکه هوا قدری خنک میشود بجستجوی غذا برمیآید غذای آن بیشتر نباتات سفت پوست مانند نیکنار مردابها و خارها و تیغهای بیابانها است . و قتیکه کرگدن در باغ وحش است غذای روزانه آن در حدود (۴۵) کیلو علوفه است .

پوست کرگدن ، هم خیلی کلفت و محکم و هم دارای چین های بزرگی است . گوئی که برای بدن آن گشاد است . مردم بومی از آن سپر و ظرفهای گوناگون میسازند .

یکی از شگفتیهای روزگار اینست که حیوان باین بزرگی و باداشتن پوست باین سفتی ، در مقابل دشمنان بسیار ریزه ای مانند پشه ، خرمگس ... عاجز و بیچاره است از نیش این حشرات ریز دیوانه و عصبی میشود برای خلاصی از آن پناه به آب و لجن میرد لجن البته جلو نیش حشرات را میگیرد ولی عیب دیگر دارد و آن اینست که لجن باطلاحها پراز زالو است و زالوها همراه بالجن بدن او میچسبند خونس را میمکند و ازاین راه او را بیچاره و بدبخت میکنند . خوشبختانه دراین موقع پرندگان کوچکی

یک دانشمند انگلیسی که برای مطالعه حال حیوانات وحشی بجنگلهای (کنیا) رفته بود این حکایات را درباره کرگدن نقل میکند . میگوید :

شی درحالیکه بیخیال راه میرفتم ناگهان کرگدنی از پشت بمن حمله ور شد . بدبختانه من هیچ نوع اسلحه ای بجز چراغ برقی جیبی ام همراه نداشتم . آنرا روشن کردم و روبحیوان گرفتم . باکمال تعجب دیدم که حیوان رو برگرداند و سرعت از من دور شد . ازاینجا نتیجه گرفتم که کرگدن حیوانی بی هوش و احمق است .

و باز حکایت میکند : روزی قطار راه آهنی در کنیا ناگهان از خط خارج شد . مسافران همه سراسیمه از واگنها خارج شدند و باحیرت دیدند باعث این بدبختی کرگدن درشت هیکلی است که بیجهت دلش خواسته بقطار حمله کند لابد از چیزی عصبانی شده خواسته بود دق دلش را سرقطار درآورد . بعد از حادثه ، مثل اینکه هیچ اتفاقی نیفتاده کرگدن راه خود را پیش گرفت و رفت .

کرگدن دارای قدرت و قوت فراوانی است . وزن آن دوتن (۴۰۰۰ کیلو گرم یعنی بیش از شش خروار و نیم) است . بعد از فیل بزرگترین حیوان روی زمین است ولی بزیرکی و باهوشی فیل نیست . از کمترین حرکت و یاصدائی خشمگین میشود و بعد بی ملاحظه حمله میکند . در جنگ (بوئر)ها در آفریقای جنوبی که در اوایل همین قرن (قرن بیستم میلادی) در گرفت عده ای کرگدن بیک گروهان توپخانه حمله

بكمك او میآیند به پشت و پهلوی آن می نشینند و حشرات و زالوها را با اشتها می بلعند.

رنگ طبیعی پوست کرگدن خاکستری است ولی بر حسب اینکه در گل سفید یا سیاه یا قرمز فرو رفته باشد رنگش سفید یا سیاه یا قرمز میشود .

چیز جالب دیگر در کرگدن شاخ روی بینی او است کرگدنهاي آسیای جنوبی دارای يك شاخ و کرگدنهاي افریقا دارای دوشاخ هستند : شاخ اولی روی بینی و شاخ دوم روی پیشانی قرار گرفته است . معمولاً شاخ اول تا (۷۰) و گاه تا (۱۵۰) سانتیمتر درازا دارد. این شاخ از استخوان نیست بلکه از مجموعه ای از موهای بسیار سفت و بهم چسبیده تشکیل شده است . ماده استخوانی که يك پارچه باشد در صورتیکه بجسم سختی بر بخورد فوراً میکشند ولی لیفه هایی که محکم پهلوی یکدیگر قرار گرفته باشند بسیار سفت و محکمند و بندرت اتفاق می افتد که بابر خورد بچیز سختی بشکنند در صورتیکه اگر شاخی بشکند بزودی شاخ دیگری بجای آن خواهد روئید .

همان طوری که گربه پنجه خود را بامالیدن بفرش یا چیز دیگر تیز میکند کرگدن هم شاخ خود را بامالیدن بدرخت و یاسنگ سخت تیز میکند .

کرگدن از این شاخ مانند کلنگ استفاده میکند یعنی میتواند با آن سخت ترین ریشه ها را از زمین بیرون آورد انسان هم از این شاخ استفاده میکند یعنی پس از شکار کردن کرگدن شاخ آنرا خشك میکند و میکوبد و از گرد آن با آب شربتی درست میکند که از قرار معلوم ضد زهر است اهالی هندوستان از آن کاسه هایی درست میکنند که اگر چیزهای مسموم در آن بریزند سیاه میشود .

عکاسی که کارش عکس گرفتن از حیوانات بود نقل میکرد که روزی در افریقا کرگدنی او را دنبال نمود او از ترس جا خالی کرد و خود را بکنار کشید کرگدن همچنان براه خود ادامه داد تا بدرخت کوچکی رسید آنرا شکست و زیر پا خرد کرد و پس از فرونشستن غضبش پیروزمندانه راه خود را گرفت و رفت .

حقیقت اینست که در این مواقع کرگدن نمیداند باچه دشمنی روبرو است زیرا چشمانش بسیار ریز است و جای دور را نمیتواند ببیند . چون مستقیم بجلو خود

حمله ور میشود کافی است انسان از خط سیر او کنار برود تا از خطر آن محفوظ بماند و حیوان هم باولین مانعی که برخورد کند آنرا درهم میکوبد و غیظ و غضبش را از این راه برطرف میکند .

آخرین حکایت تعجب آور که برای شما نقل میکنم اینست : روزی یکی از شکارچیان معروف در جنگل راه پیمائی میکرد . تفنگی و اسلحه ای نداشت . ناگهان متوجه شد که کرگدنی او را دنبال میکند . سرعت دوید و پشت درختی پنهان شد. لحظه ای بعد سرش را بیرون آورد و با کمال حیرت دید دشمن خطرناك او مانند مجسمه در نقطه ای بی حرکت ایستاده سرش را پایین انداخته و بخواب فرو رفته است .

خلاصه کرگدن حیوانی است سنگین وزن ، پرقوت و زودخشم اما مغزش كوچك است باینجهت آثار هوش و زیرکی در او کمتر دیده میشود .

صندوق پس انداز بانك ملی ایران خوشبختی و سعادت شما و فرزندانان را تامین مینماید

۵۰ میلیون ریال جایزه قرعه کشی امسال صندوق پس انداز ملی که به جوائز بزرگ شرح زیر :

۲,۵۰۰,۰۰۰ ریالی	۲,۴۰۰,۰۰۰ ریالی
۲,۳۰۰,۰۰۰ ریالی	۲,۲۰۰,۰۰۰ ریالی
۲,۱۰۰,۰۰۰ ریالی	۲,۰۰۰,۰۰۰ ریالی
۱,۹۰۰,۰۰۰ ریالی	۱,۸۰۰,۰۰۰ ریالی
۱,۷۰۰,۰۰۰ ریالی	۱,۶۰۰,۰۰۰ ریالی
۱,۵۰۰,۰۰۰ ریالی	۱,۴۰۰,۰۰۰ ریالی
۱,۳۰۰,۰۰۰ ریالی	۱,۲۰۰,۰۰۰ ریالی
۱,۱۰۰,۰۰۰ ریالی	۱,۰۰۰,۰۰۰ ریالی
۵۰۰,۰۰۰ ریالی	۲۰۰,۰۰۰ و بالغ بر ۶۶,۰۰۰ جایزه دیگر

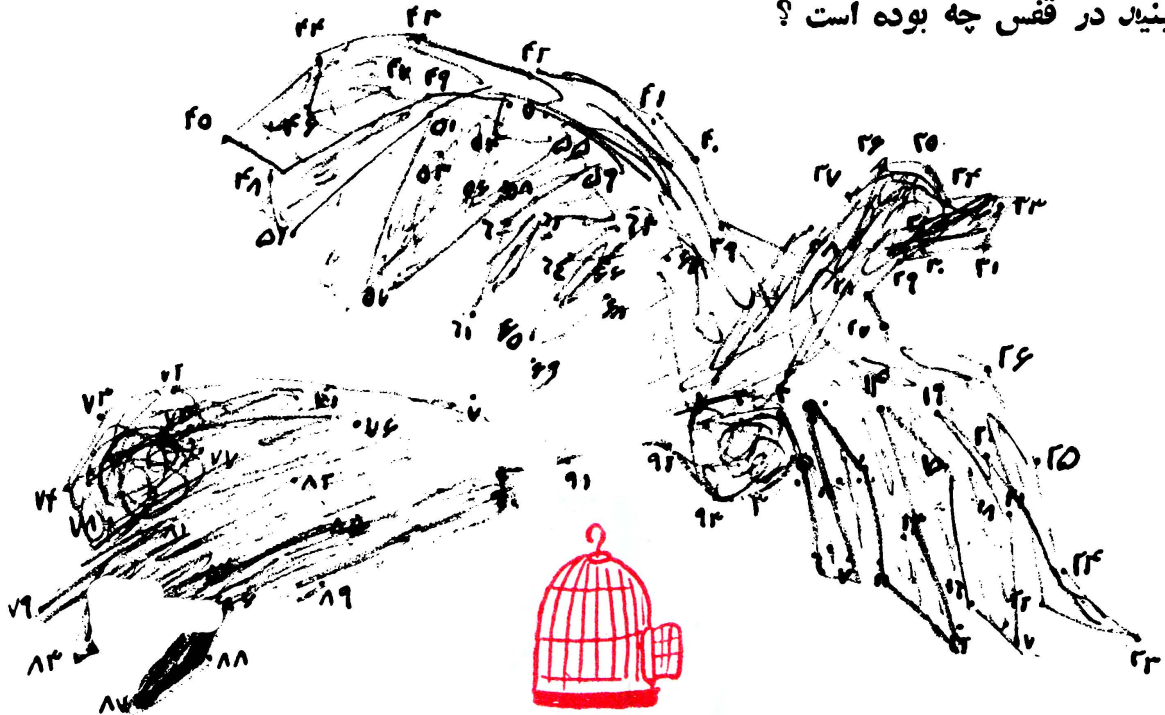
۱۰۰,۰۰۰ ریالی و ۱۰,۰۰۰ ریالی و غیره تقسیم شده است با شخصی اصابت خواهد نمود که حداکثر تا پانزدهم فروردین ماه ۱۳۴۶ در صندوق پس انداز ملی و یا یکی از شعبه ها و نمایندگیها و باجه های بانك ملی ایران حساب پس انداز داشته و موجودی آنها از یک هزار ریال (۱,۰۰۰ ریال) کمتر نباشد .

شما هم از این فرصت گرانبها
استفاده کنید

بازی با اسباب بازی

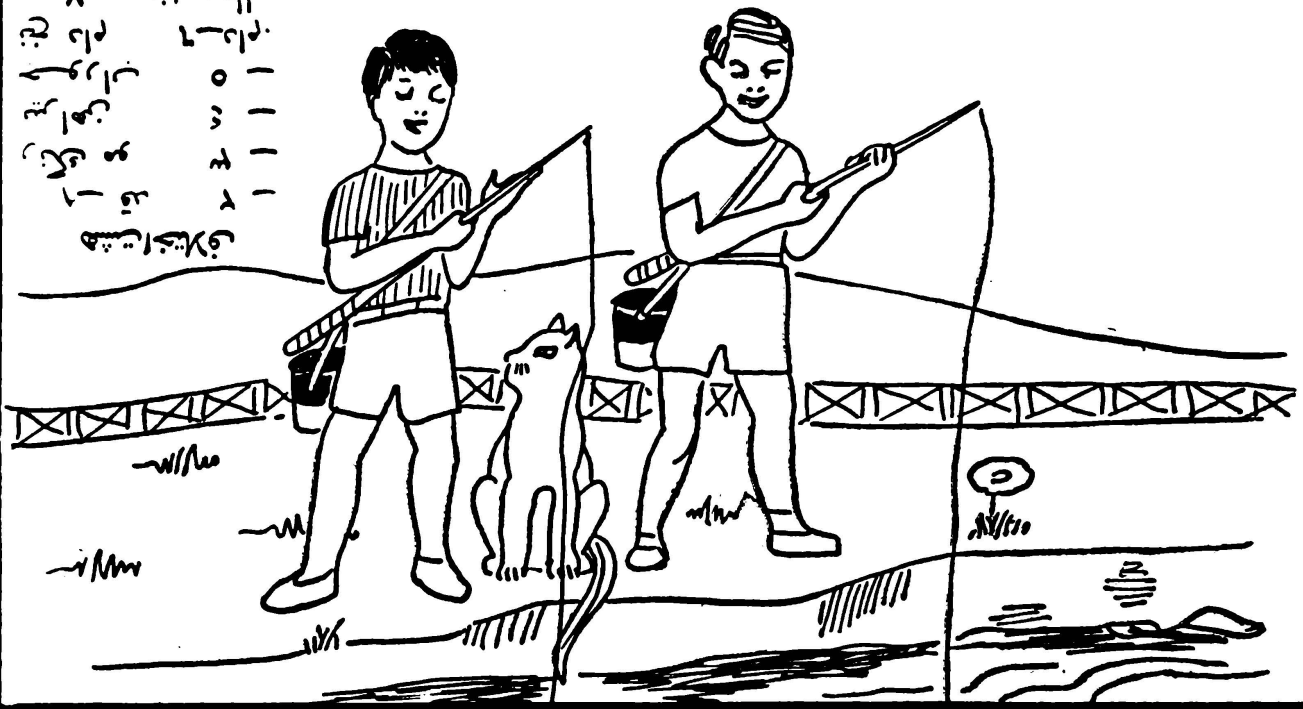

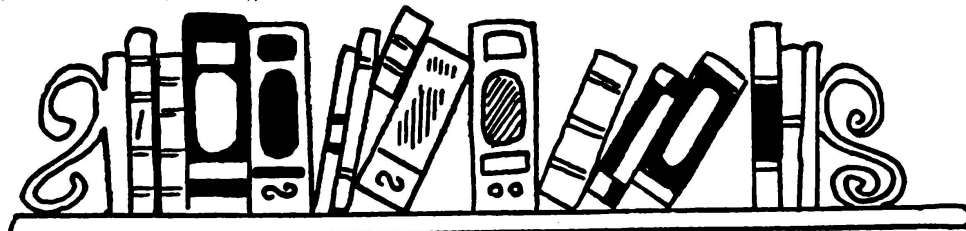
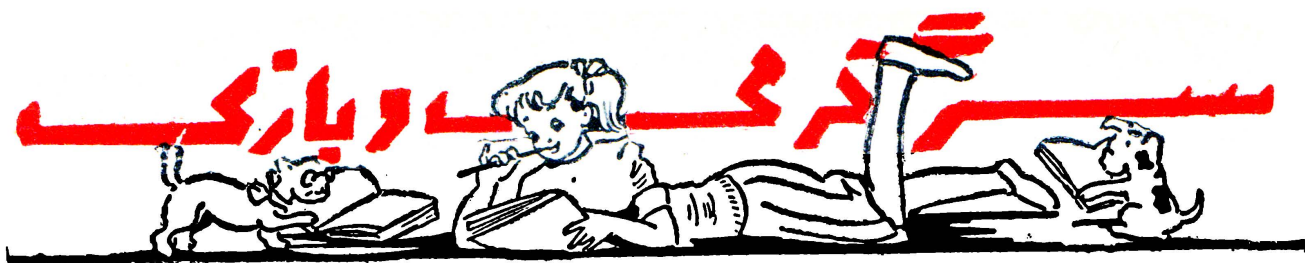
شماره‌ها را به ترتیب از ۱ تا ۹۳ بهم وصل کنید
تابه‌بینید در قفس چه بوده است ؟

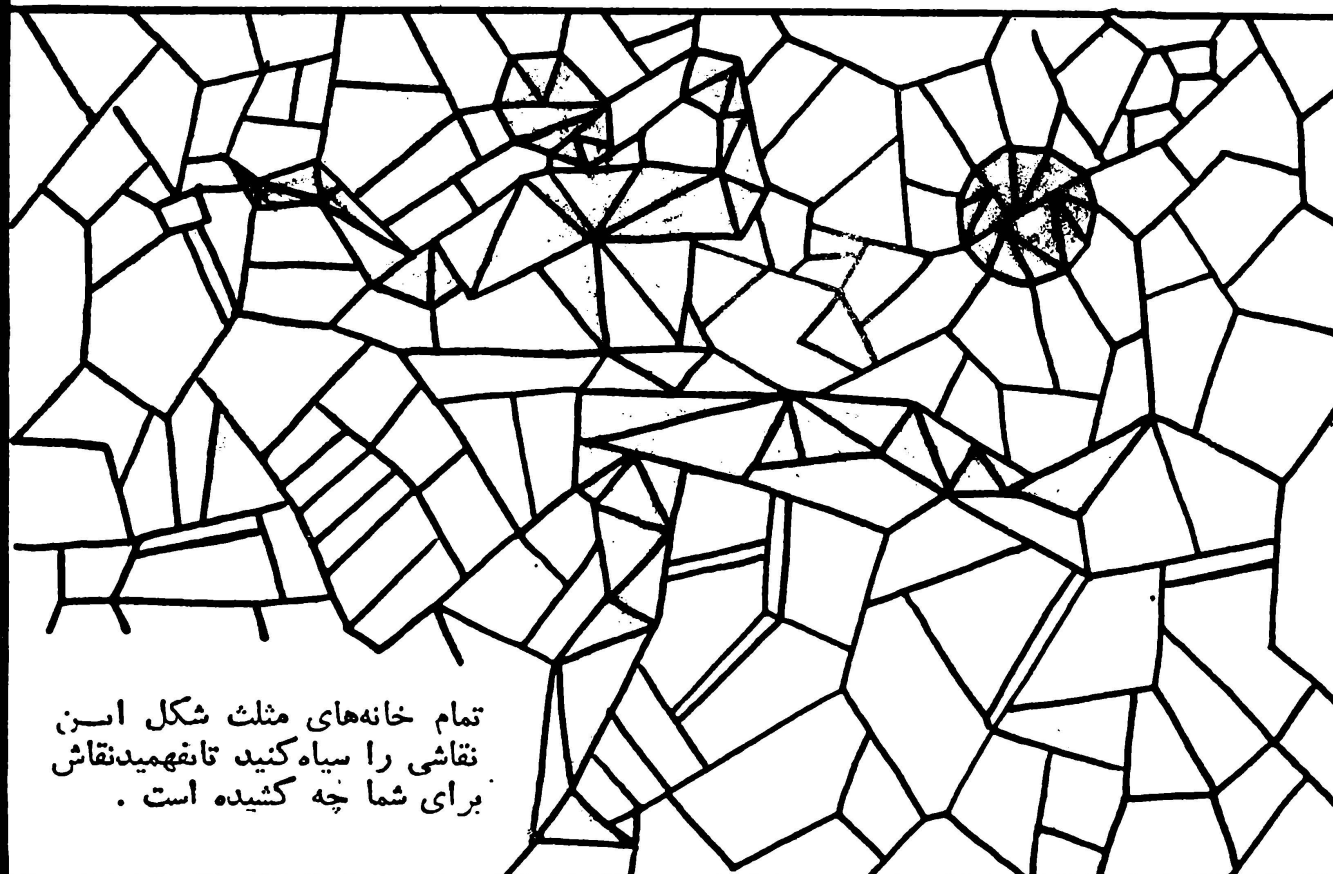
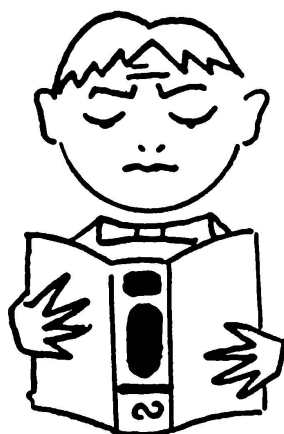
این دو نفر که مشغول ماهیگیری هستند باهم هشت
اختلاف دارند بادقت آنها را یادداشت کنید .

هشت اختلاف
۱ - ۲
۲ - ۳
۳ - ۴
۴ - ۵
۵ - ۶
۶ - ۷
۷ - ۸
۸ - ۹
۹ - ۱۰
۱۰ - ۱۱
۱۱ - ۱۲
۱۲ - ۱۳
۱۳ - ۱۴
۱۴ - ۱۵
۱۵ - ۱۶
۱۶ - ۱۷
۱۷ - ۱۸
۱۸ - ۱۹
۱۹ - ۲۰
۲۰ - ۲۱
۲۱ - ۲۲
۲۲ - ۲۳
۲۳ - ۲۴
۲۴ - ۲۵
۲۵ - ۲۶
۲۶ - ۲۷
۲۷ - ۲۸
۲۸ - ۲۹
۲۹ - ۳۰
۳۰ - ۳۱
۳۱ - ۳۲
۳۲ - ۳۳
۳۳ - ۳۴
۳۴ - ۳۵
۳۵ - ۳۶
۳۶ - ۳۷
۳۷ - ۳۸
۳۸ - ۳۹
۳۹ - ۴۰
۴۰ - ۴۱
۴۱ - ۴۲
۴۲ - ۴۳
۴۳ - ۴۴
۴۴ - ۴۵
۴۵ - ۴۶
۴۶ - ۴۷
۴۷ - ۴۸
۴۸ - ۴۹
۴۹ - ۵۰
۵۰ - ۵۱
۵۱ - ۵۲
۵۲ - ۵۳
۵۳ - ۵۴
۵۴ - ۵۵
۵۵ - ۵۶
۵۶ - ۵۷
۵۷ - ۵۸
۵۸ - ۵۹
۵۹ - ۶۰
۶۰ - ۶۱
۶۱ - ۶۲
۶۲ - ۶۳
۶۳ - ۶۴
۶۴ - ۶۵
۶۵ - ۶۶
۶۶ - ۶۷
۶۷ - ۶۸
۶۸ - ۶۹
۶۹ - ۷۰
۷۰ - ۷۱
۷۱ - ۷۲
۷۲ - ۷۳
۷۳ - ۷۴
۷۴ - ۷۵
۷۵ - ۷۶
۷۶ - ۷۷
۷۷ - ۷۸
۷۸ - ۷۹
۷۹ - ۸۰
۸۰ - ۸۱
۸۱ - ۸۲
۸۲ - ۸۳
۸۳ - ۸۴
۸۴ - ۸۵
۸۵ - ۸۶
۸۶ - ۸۷
۸۷ - ۸۸
۸۸ - ۸۹
۸۹ - ۹۰
۹۰ - ۹۱
۹۱ - ۹۲
۹۲ - ۹۳

این سه پسر که
مشغول مطالعه هستند
هر کدام یک کتاب
از کتابخانه
برداشته اند. دقت
کنید به سبک هر یک
کدام کتاب را
برداشته اند.

تمام خانه های مثلث شکل اسن
نقاشی را سیاه کنید تا فهمید نقاش
برای شما چه کشیده است.

ششمین کلاه

کوسائین باخانواده اش وعده میداد :
- از پوست این روباهها برای هر کدام يك
کلاه درست میکنم .
من وقتی چشمم به بچه روباههای آزاد افتاد
باتعجب از کوسائین پرسیدم :

- چطور اینها ایستاده اند و در نمیروند ؟
- کجا میخوانند بروند ؟ چرا از پیش مادرشان
فرار کنند ؟ چطور میخوانند زندگی کنند ؟
کی به آنها غذا میدهد ؟ کوچکند . خیلی بد
میتوانند بدوند . هنوز نمیتوانند برای خود
شکاری گیر بیاورند . ولی اینجا به آنها خوش
میگذرد . بمن هم همچنین - بزرگ میشوند و
شش کلاه پوستی بمن میدهند . مدتی که من
پیش کوسائین بودم تمام اوقات بیکاریم را با روباه
و بچه هایش میگذراندم . کوسائین نزدیک میخ
چاله ای کنده و آنها باپشم فرش کرده بود .
بچه های کوسائین به روباه گوشت گوسفندان مرده
و یا دل و روده میدادند . و او آنها را برای بچه هایش
خرد میکرد و به آنها میداد .

روباه گاهگاهی اسیری و گرفتاری را از یاد
میرد . آنوقت خوشحال با بچه هایش بازی میکرد .
بادقت آنها را میلیسید ، باشور و شادی کنار
چاله دراز میکشید و به بچه هایش شیر میداد .
روباه حیوانی است که خیلی دیر به انسان
انس میگیرد . از سروصدای انسان میترسد . دود
روشنائی آتش برایش ترس آور است و نسگ

آنوقت من هفده سال داشتم . روزهای اول
بهار بود که پدرم مرا نزد کوسائین چوپان
کاپیلوخ فرستاد . کاپیلوخ ده بسیار کوچکی
است در میان کوههای قفقاز که جز اسب و سیله
دیگری برای رفتن به آنجا نیست . در آنجا
خورشید دیر طلوع میکند و زود غروب .
کوهها از دو طرف سر با آسمان کشیده . چراگاههای
سرسبز آن برای حیوانات مکانی خوب است .
کوسائین چوپان ، سراسر سال را با خانواده اش
در آنجا زندگی میکند . اصلا محل تولد او
میان کوهها بوده . من با ذوق تمام بر اسب سوار
شدم و به کاپیلوخ رفتم . خانه کوسائین تشکیل
میشد از خیمه ای سیاه چاله ای که مخصوص
نگهداری روباهها کنده شده بود . بغیر از خیمه
کوسائین چند خیمه کوچک دیگر هم در میان
کوهها زده شده بود . تنها سرگرمی بچه های
چوپان در آنجا بازی کردن با روباهها است .
وقتی نیست که وارد خیمه بشوید و روباهی بسته
بمیخ جلو خیمه بنینید . چوپانان آنها را میگیرند
قلاده ای که زنجیری به آن بسته است بگردنشان
می بندند . آنوقت هرچه روباه دور میخ بگردد
دیگر زنجیر بمیخ نمی پیچد . بچه ها با او
بازی میکنند باو غذا میدهند و او را نوازش
میکند . روباه تازمستان بزرگ میشود و زمستان
اهل چادر از پوستش کلاهی نرم و گرم برای
خود و بچه ها درست میکنند وقتی منم وارد
خیمه کوسائین شدم روباهی بزرگ و زیبا که
بمیخی بسته شده بود جلو خیمه دیدم . روباه را
بسته بودند ولی پنج بچه کوچکش آزاد اطراف
مادر بازی میکردند و او با آنها شیر میداد .

همسایه دوستی وحشتناك. ولی اکنون اومادریست
و این مادر بچه دارد .

حس مادری روباه را نگه میدارد و باو حکم
میکند که تمام اینها تن در دهد و رنج همه را
بخود بگیرد. حسی که قویتر از ترس و وحشت
است. احساسی که او را نگه میدارد و عذاب
زنجیر ، درد قلاده آهنی و رنج اسیری را براو
آسان میکند .

گاهی بچه های کوسائین روباه را بگردش
میردند . او بزحمت زنجیر بلند و سنگینی را
میکشید و جلوتر از بچه ها در دشت پیش میرفت.
بچه روباه ها از عقب مادر میدویدند . روباه
تا آخر دشت جلو میرفت ، دور از چادر ، دور از
بوی ییگانه ، نزدیک به لانه همیشگی خود .
به یقین هریک از این گردشها برای او آغاز
گریز از بند اسیری بود. ولی افسوس . زنجیر
مانع از این میشد و ما او را دوباره بعقب
برمیگردانیدیم در موقع بازگشت دیگری برای
پیش دویدن نمیکرد. روباه آرام ، سرافکنده
بدنبال ما میآمد . آرام بسوی میخ زشت بسوی
چاله شومی که بدست انسان کنده شده بود
پیش میرفت .

بچه روباهها هنوز چیزی نمی فهمیدند .
میدویدند، یکدیگر را دنبال میکردند و به پشت هم
میجستند ...

بهار تمام میشد که من بشهر برگشتم . و بعد از
آن چند ماهی دیگر کوسائین را ندیدم . ولی
روزهای آخر پائیز بود که باز هم مرا به
کاپیلوخ فرستادند .

هوا خیلی بد شده بود. ابرهای تیره در آسمان
میدویدند و پیای خورشید را در پشت خود
پنهان میکردند من با همان اسب دوباره نزد
کوسائین برگشتم و هنوز زین اسبم را برنداشته

بودم که از روباهها پرسیدم کوسائین گفت :
برو به بین .

اسبم را بدست کوسائین دادم و کنار چاله
رفتم . روباه بی حرکت کف گودال دراز کشیده
بود پوزه سیاه و باریک او باریکتر و لاغرتر
شده بود. پریشان بدشتها چشم دوخته بود گاهی
خسته و درد کشیده چشمکی میزد دائم دوردورها
را میپائید . گوئی منتظر چیزی بود که از پشت
هوای تیره بیرون آید. بودن یا نبودن غذا
دیگر برای روباه یکسان بود. کوسائین با صدائی
غمزده و ناراحت گفت:

آنها همانشب مادر را ترك کردند . حالا آنها
مادر میخواهند چه کنند ؟ او بچه هایش را
بزرگ کرد . همه چیز را با آنها داد : دندانهای
سفید تیز ، کرکی نرم حنائی ، پاهای دهنده ،
استخوانهای محکم و خونی گرم . حالا روباه
پیر بچه درد آنها میخورد ؟

البته من در کودکی داستانهای اشکبار زیادی
راجع به مادر و فرزند شنیده بودم . این داستانها
غصه خوردن را حتی برای یکشاخ بریده بمن
آموخته بود. من دیوانه وار بحال روباه غصه
میخوردم بحال روباهیکه آنطور مهربان و
غمخوار پنج بچه را در رنج اسیری ، در کنار
هیاهو، در کنار دود و آتش انسان تربیت کرده بود.
و اینك آنها او را ، مادر غمخوار خود را در
تنهایی ، همنشین بامیخ نفرت زده رها کرده
و گریخته بودند . آنها او را در شب تیره پائیزی
ترك کرده ، در آنوقت که همه بخواب رفته بودند
نه شکارچی پیدا بود و نه سگی که آنها را دنبال
کند. این حيله ای بود . حيله ای که آنها در تمام
مدت زندگی از مادر آموخته بودند . این
برای حیوانات چیزی عادیهست . ولی انسان
میخواهد آنرا بهتر از آن ببیند . زیرا چشم

آورده شد. در قرنهای بعد از کرفس برای معالجه بیماریها استفاده میشد و این سبزی يك گیاه طبیبی بحساب میآمد. از کرفس در کتابهای پزشکی قدیم نام برده شده.

در سال ۱۶۲۳ فرانسویان از کرفس بعنوان يك چاشنی در غذا استفاده کردند. در دو قرن قبل مردم گاهی برگها و ساقه کرفس را بادانه زیتون در سالاد میریختند و مصرف این سبزی بیشتر شده بود.

در سالهای بعد سوغندیاها این سبزی را در انبارهای خود ذخیره کردند و در زمستان با غذاهای گوشت دار خود از آن مصرف میکردند و با آن غذاهای خوشمزه ای می پختند و از آن

بچه های عزیز از این شماره شما را با تاریخچه سبزیهای خوردنی آشنا میکنیم اولین سبزی خوراکی که با آن آشنا خواهید شد کرفس است. شاید بیشتر شما کرفس را بصورت های مختلف در سالاد و یا غذا خورده باشید پس بدنیت بدانید که کرفس تاریخچه خیلی قدیمی دارد. میگویند انسان از هزاران سال قبل این سبزی را میشناخته. تاریخ اصلی این سبزی به زمان روم و یونان باستان بر میگردد. کرفس در آن زمان کوچکتر از امروز بود و بیشتر در زمینهای مرطوب اطراف دریای مدیترانه کاشته میشد. در حدود ۲۰۰۰ سال پیش در نوشته های چینی از کرفس نام برده شده. چهار قرن بعد این سبزی به اروپا

انسان طاقت دیدن ناملایمات را ندارد.
کوسائین برایم تعریف میکرد:

— او بچه هایش را ندا میداد. چقدر باآه و زاری آنها را میخواند! دیشب او برای تمام دشتها اشك ریخت، گریه میکرد چنانکه گوئی در کنار مرده ای اشك میریزد دردآور است. افسوس! چه زیان بزرگی. پنج کلاه نرم و گرم پوستی را از دست دادم.

سپس کوسائین نگاهی بصورت من کرد. معلوم بود غمی را که درچهره من برای روباه، برای مادر دردکشیده آشکار شده بود میخواند. آخر من و کوسائین نه تنها دوست و کمک هم، بلکه آشنای احساس یکدیگر هم شده بودیم. کوسائین ساکت کنار روباه رفت، قلاده آهن را از سر او برداشت و گفت:

— حال که من پنج کلاه را از دست داده ام

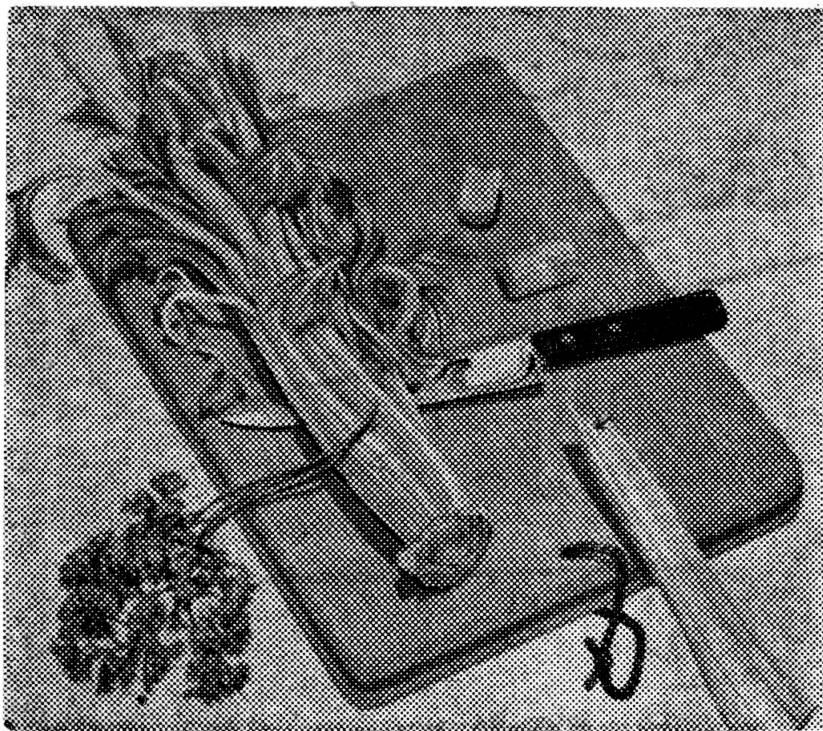
بگذار ششمین کلاه را هم فراموش کنم. چطور من میتوانم با این کلاه پیش تو بیایم؟ تو فکر خواهی کرد که کلاه من از پوست روباهی بیچاره درست شده. من چنین کلاهی بسر نخواهم گذاشت. من چنین سری ندارم... این را گفت و تشری بروباه زد. روباه فرار نمیکرد. کوسائین سوت زد. روباه از چاله بیرون جست و کنار میخ ایستاد کوسائین گفت: او هنوز نمیتواند قبول کند که آزاد است. البته. حتی حیوان هم به زنجیر عادت میکند. صبح چاله دیگر خالی مانده بود. کوسائین باخوشحالی گفت:

— ششمین کلاه پوستی میرود تا پنج کلاه دیگر را پیدا کند. او آنها را پیدا خواهد کرد یقین پیدا خواهد کرد و خواهد گفت.... خیلی خوب خواهد گفت.. و شاید هم سکوت کند... و عذر بخواهد... آخر او مادر است...

لذت میبردند. با شروع قرن نوزدهم مردم آمریکا و انگلستان با کرفس بخوبی آشنا شدند. کرفس گاهی بصورت خام بانمک و گاهی بصورت خوراکیهای مختلف بر سر میز غذا خورده میشود. کرفس از سبزیهایی است که از ساقه آن استفاده میکنند.

جعفری

یکی دیگر از سبزیهای خانواده کرفس جعفری است. جعفری هم مانند بزرگ خانواده

خود دارای سابقه و تاریخی قدیمی است. میگویند قبل از بدین آمدن عیسی مسیح جعفری بوسیله یونانیان و رومیان مصرف میشد. این سبزی در آن زمانها بطور وحشی در کنار تخته سنگها میروئید و قدیمیان از آن بعنوان چاشنی و از برگهای قشنگش برای زینت دادن غذاهای خود استفاده میکردند. رومیان از برگهای جعفری تاجهای زیبایی درست میکردند و آنرا در روزهای جشن بر سر میگذاشتند.

انگلیسها و آمریکائیهها در قرنهای شانزده و هفده با این سبزی مفید آشنا شدند و از آن برای پختن غذاها استفاده میکردند. ایرانیان از زمانهای خیلی قدیم پی به خاصیت جعفری برده بودند و از آن غذاهای خوشمزه ای درست میکردند.

۵. میلیون مال جائزہ

شانزده خانمہ عزیز

شاهزاده جانمزه نیرنگ:

ریالی	۵	۲	۰۰۰۰
ریالی	۳	۲	۰۰۰۰
ریالی	۱	۲	۰۰۰۰
ریالی	۹	۱	۰۰۰۰
ریالی	۷	۱	۰۰۰۰
ریالی	۵	۱	۰۰۰۰
ریالی	۳	۱	۰۰۰۰
ریالی	۱	۱	۰۰۰۰

از دیگر

ریالی	۴	۲	۰۰۰۰
ریالی	۲	۲	۰۰۰۰
ریالی	۱	۱	۰۰۰۰
ریالی	۶	۱	۰۰۰۰
ریالی	۴	۱	۰۰۰۰
ریالی	۲	۱	۰۰۰۰
ریالی	۱	۱	۰۰۰۰

ریالی
ویش از ۶۶ هزار جایزه بگیر

برای شرکت در قرعه کشی پنجاه میلیون ریالی و استفاده از جوایز بالا فقط
تا ۱۵ فروردین ۱۳۴۶ فرصت دارید که با کبیر ریال بیشتر و صدوق پس انداز ملی
بایلی از شعبه بخواهید و با جایی بابت ملی ایران حساب پس انداز باز نمائید
افسوس و اژدها دست نهاد

ماہی زار شعبہ ہاؤنمائید کیا و باجی بابائی میں
ایک فرصت گراغیبها و از دست نند هید

ماسک طلائی

-۲۶-

در آنوقت روز فکر میکردم گرازی را تعقیب میکنم ولی بعد فهمیدم آدم است و همان پسر جنگلی است. چندی بعد او را دیدم و بدهکده آوردم ولی فرار کرد. بدنبالش راه افتادم اما اسیر پیگمه‌ها شدم و پس از آنکه پیگمه‌ها از وائودیه‌ها شکست خوردند، گرفتار وائودیه‌ها شدم و در یکی از شیبای جشن وائودیه‌ها گهان متوجه شدم که هاندريك رئیس آنهاست هاندريك همه‌جا را به من نشان داد و همه چیز را به من گفت. مرا به زیر زمین بزرگ برد و رگه‌های طلا و آنچه را که از طلا ساخته بودند بمن نشان داد. برنجزارهایش را دیدم. قبر رئیسهای قدیمی را هم به من نشان داد روی آنها هیچ علامتی نبود. در این موقع هاندريك مرا صدا زد و گفت بیا...

بقیه از شماره پیش

مشعل خاموش شده بود. دیگر آنرا روشن نکرد. آنوقت ما در تاریکی راه پلکانی را که برسالنهای برج بزرگ قلعه میرسید گرفتیم و بالا رفتیم.

***

این آخرین شبی بود که در اردوگاه وائودی‌ها و در سرزمین هاندريك بسر میبردیم.

يك مرتبه دیگر غذای مارادرا طاق او حاضر کردند. حالا لازم بود یکدیگر را ترك کنیم.

بیش از يك هفته بود که والمارچ را ترك کرده بودم.

بار دیگر لباسها و کفشهای کوهستانیم را برداشتم. هاندريك برای همراهی بامن، نیم‌تنه چرمی خود را پوشید. برای توشه راه هم مقداری غذا و يك قمقمه آب فراهم ساخت.

صبر کردیم تا شب شود. ماه دیر طلوع میکرد. دوستم گفت:

«اینطور بهتر است».

مانند سایه در حصار داخلی که دارای دیوارهایی

غیر قابل نفوذ بود جلو رفتیم. در میان این راهروهائی که همه باهم شباهت داشت، هاندريك بدون تردید راه می‌پیمود. از دور صدای ضعیف شیشه اسپهائی بگوשמ رسید. راه زیرزمینی، يك جایی در این دیوار سر در می‌آورد و من هم بدون اینکه متوجه شوم که میدانگاهی تراس را ترك کرده‌ایم بدنبال هاندريك از آن راه گذشتم. سرایشی خیلی تند بود و برای اینکه بیاین سرنگون نشوم لازم بود جلو خودم را بگیرم. ساکت و آرام در کنار هم راه می‌رفتیم. از بسکه در فکرهای خودم غرق بودم هیچ خاطره‌ای از مدت‌زمانی که در این راه سرایشی راه رفتیم تازمانی که دریای شکاف بزرگ سردر آوردیم بیاد ندارم. هاندريك برای گذشتن از راهی که تقریباً بطور مستقیم پائین میرفت و بیهوده آنرا جستجو کرده بودم کمکم کرد.

حالا ماه داشت طلوع میکرد. موقعی که به تمشکاف غول‌آسا و بمیان توده‌های تخته‌سنگها رسیدیم، مهتاب از پشت درختها بیرون می‌آمد.

بعد راه پیمائی تمام نشدنی ما از راه جنگل آغاز شد. هاندريك روی زمینی که به کوره‌راهی میرسید

ایستاد. از آن بالا پشت بام وال مارچ درسایه و درمیان صحرا بصورت لکه قرمز کوچکی دیده میشد.

در اینجا دوست من گفت :

«حالا تو میتوانی به تنهایی خودت را برودخانه برسانی . خسته نیستی ؟

— نه .

— راه درازی در پیش داری. تمام شب در راه خواهی بود.»

خود میدانستم که برای رسیدن به زمینهای بلند کنار رودخانه میبایستی تمام ساعتها باقیمانده آنشب را برآه پیمائی ادامه دهم .

لحظه جدائی فرا رسیده بود .

آیا میتوانستم باردیگر دوستی را که برآزش پی برده بودم ببینم ؟ هر دو دستم را بدست گرفت و گفت :

«تورا هیچگاه فراموش نخواهم کرد ، ژوهان .

— من هم همینطور.»

گلویم گرفته بود .

«ژوهان...»

باصدای خیلی آهسته ای حرف میزد .

«قسم بخور که هیچوقت کسی ... نخواهد دانست. بهیچکس از آنچه میدانی چیزی نخواهی گفت ...

— به هیچکس.»

مدتی مرا نگاه کرد. لبخند غم انگیزی در صورتش آشکار شد . از شور و ناراحتی خود جلوگیری کرد و گفت :

«ولی یکنفر هست که تو میتوانی حقیقت را باو بگوئی ...

— به ساشکیا ؟

— بلی ، ولی تنها باو.»

یکدیگر را در آغوش گرفتیم .

«خدا حافظ ژوهان .

— بامید دیدار هاندریک . یقین دارم که باردیگر تو را خواهیم دید ....»

بعد در جنگل تاریک تنها ماندم و در کوره راه باریکی که از بوته زار پوشیده بود راه می پیمودم. منم تنها ولی همراه خاطره ها و جواهری که میبایستی به ساشکیا بدهم بسوی کسانم باز می گشتم . و بر روی آن پرنده آتشی ، خدای واژودیا نقش بسته بود.

داستان ماجرای من تمام شد . حالا آخرین قسمت آنرا مینویسم .

پس از اینکه به وال مارچ باز گشتم و دوباره زندگی خود را بازوست ، کاتز و ساشکیا از سرگرفتم ، راز هاندریک را بادختر جوان درمیان گذاشتم و از آن بعد هر دو نفر ما همیشه درباره او فکر میکردیم .

حالا دیگر در انتظار او بسر می بردیم .

این انتظار چندماه طول کشید .

مرتب به ساشکیا می گفتم :

«بتو قول میدهم که او باینجا باز بر خواهد گشت.»

چقدر این وعده ها را تکرار کردم :

«اطمینان دارم ساشکیا که او باردیگر باینجا خواهد آمد.» میدانستم که بخاطر او خواهد آمد و هیچوقت در این باره تردیدی بخود راه نمیدادم .

فصل خشکی فرا رسیده بود . در صحرا علفهایی که خشک و قرمز شده بود زیر سم اسبان صدا میکرد.

کاتز و من باینکه هرچه نیرو داشتیم روی هم می گذاشتیم ، بزحمت میتوانستیم ژوست و آن درلاندن را با صدویست کیلو وزن که در اثر رماتیسم زمین گیر شده بود روی صندلیش بگذاریم . باینحال او هر روز به حصار که حیوانات را در آن رها کرده بودند میرفت و جست و خیز کانگوروها را که معلوم بود آب و هوای آنجا بآنها ساخته تماشا میکرد : او حالا منتظر گوزنهای بزرگ استرالیا بود .

ژوست میخواست جزیره اش را مسکن حیوانات بکند. عاقبت خوشی داشت. اوهم بارفتاری که داشت ، در آن دشت غول پا پوها بحساب می آمد ، ولی من اطمینان دارم که این دزد دریائی پیر برای زمانی که میتوانست در انبار کشتی کوچک برده فروشی، حیوانی غیر از کانگورو و گوزن برای تجارت ببرد تاسف می خورد . لابد او بیاد روزهایی بود که کالائی تجارتي از آبنوس در ساحل های آفریقا بار کشتیهای سیاهپوستان میکردند و به جزیره های قند میبردند .

ژوست یابتر بگوئیم کاتز زراعت برنج میکرد . او همچنین با استفاده از کار پا پوها بی قید نبشکر کشت میکرد . وال مارچ در اثر کوشش و زحمت کاتز بصورت مزرعهای نمونه در آن دره حاصلخیز

جوجه اردک زشت

از هانس کریستیان آندرسن

ترجمه: جعفر بدیعی

در کنار استخر باغ دهکده‌ای ، ماده‌اردک زیبایی ، در لانه روی تخم‌هایش خوابیده بود . هوا گرم بود و چون خسته‌شده بود ، روزها بنظرش دراز و تمام نشدنی می‌آمد . اما یک‌روز ، روزی که برای اردک خانم از روزهای خوش و فراموش نشدنی بود ، ناگهان تخم‌ها صدا کرد .

صدای « تک ، تک ، تک » شنیده شد و اولین جوجه‌اردک پابه‌دنیا گذاشت . طولی نکشید که جوجه‌های دیگر هم سر از تخم بیرون آوردند . جوجه اردک‌های طلائی و زیبا دوروبر مادرشان میگشتند و با صدای قشنگشان می‌گفتند :

– غن ، غن ، غن . چقدر دنیا بزرگ است ! نکند گم بشویم ! مادرشان در جواب می‌گفت :

– غان ، غان ، غان ، تترسید ! من اینجا هستم و از شما نگهداری می‌کنم . شمارا همه‌جا می‌برم و همه‌چیز یادتان می‌دهم . اما بگذارید به‌بینم همه تخم‌ها باز شده یا نه . اوه ! هنوز یکی مانده ، از همه هم بزرگتر است . نمیدانم چرا اینقدر طول کشیده است ؟ ناچار رفت و باز خوابید . شب که شد آن یکی هم باز شد و آخرین جوجه هم بیرون آمد . ولی صبح که چشم‌اردک‌خانم به آخرین جوجه‌اش افتاد ، ناراحت شد و گفت :

– خدایا ! چقدر این آخری زشت است ! خیلی از جوجه‌های دیگرم بزرگتر است .

چقدر بد ریخت ! آنوقت آهی کشید و گفت :
نکند جوجه‌بو قلمون باشد که اینقدر زشت است ! بعد گفت فردا می‌فهمم . وقتی همه را به کنار استخر بردم و مجبور شدند در آب شنا کنند معلوم میشود .

فردای آن‌روز اردک‌خانم جوجه‌هایش را بطرف استخر برد و در حالیکه به وسط آب می‌پرید گفت :

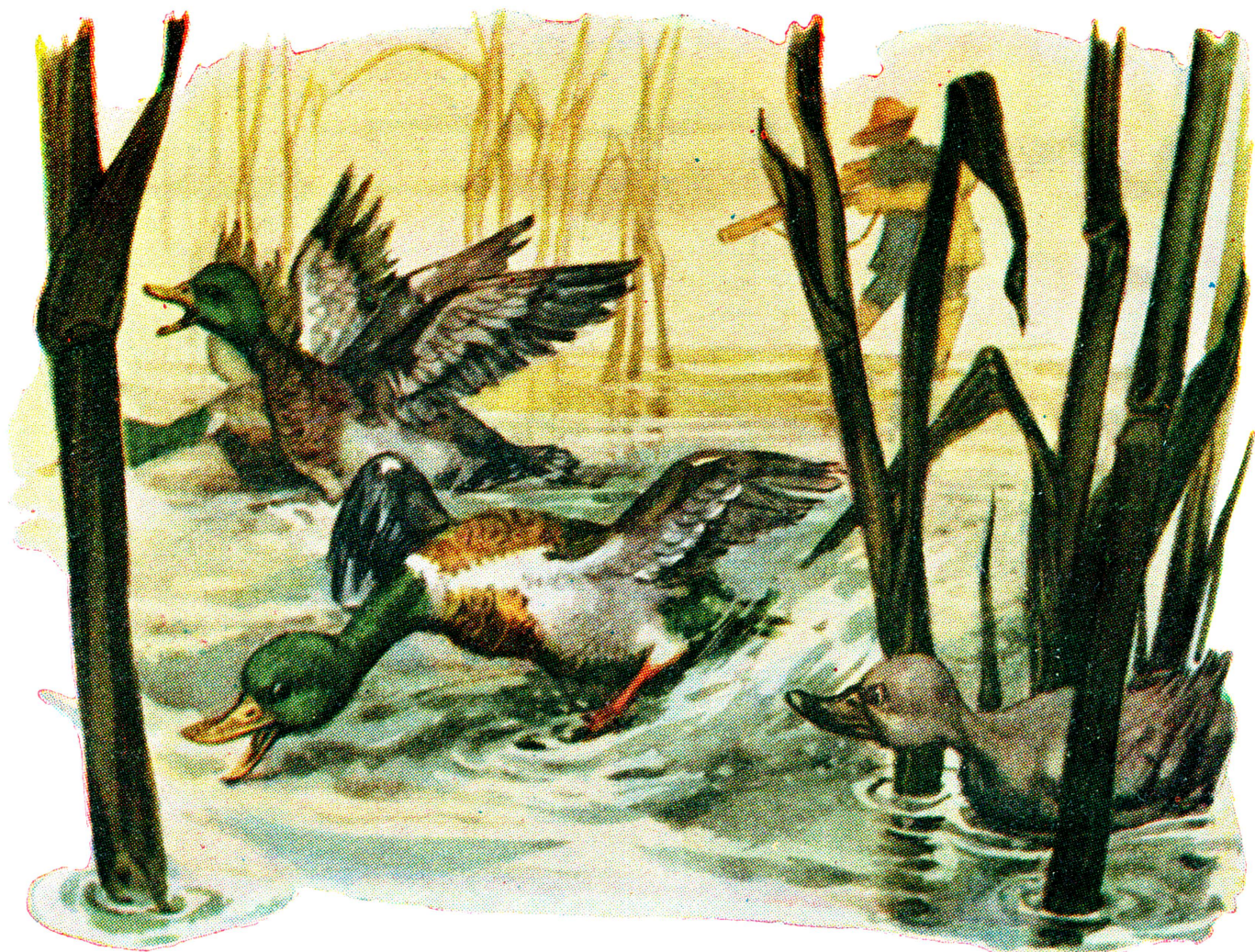
– غان ، غان ، غان . بیایید توی آب شنا کنید . اول از همه جوجه‌اردک زشت در آب پرید و پشت سر او جوجه‌های دیگر هم خود را به آب انداختند . وقتی مادرشان این را دید گفت :

– عجب ! پس این جوجه‌بو قلمون نیست و بچه خودم است . خیلی هم خوب شنا می‌کند !

مدتی همگی در آب شنا کردند ، بازی و شادی کردند ، زیر آب رفتند و بالا

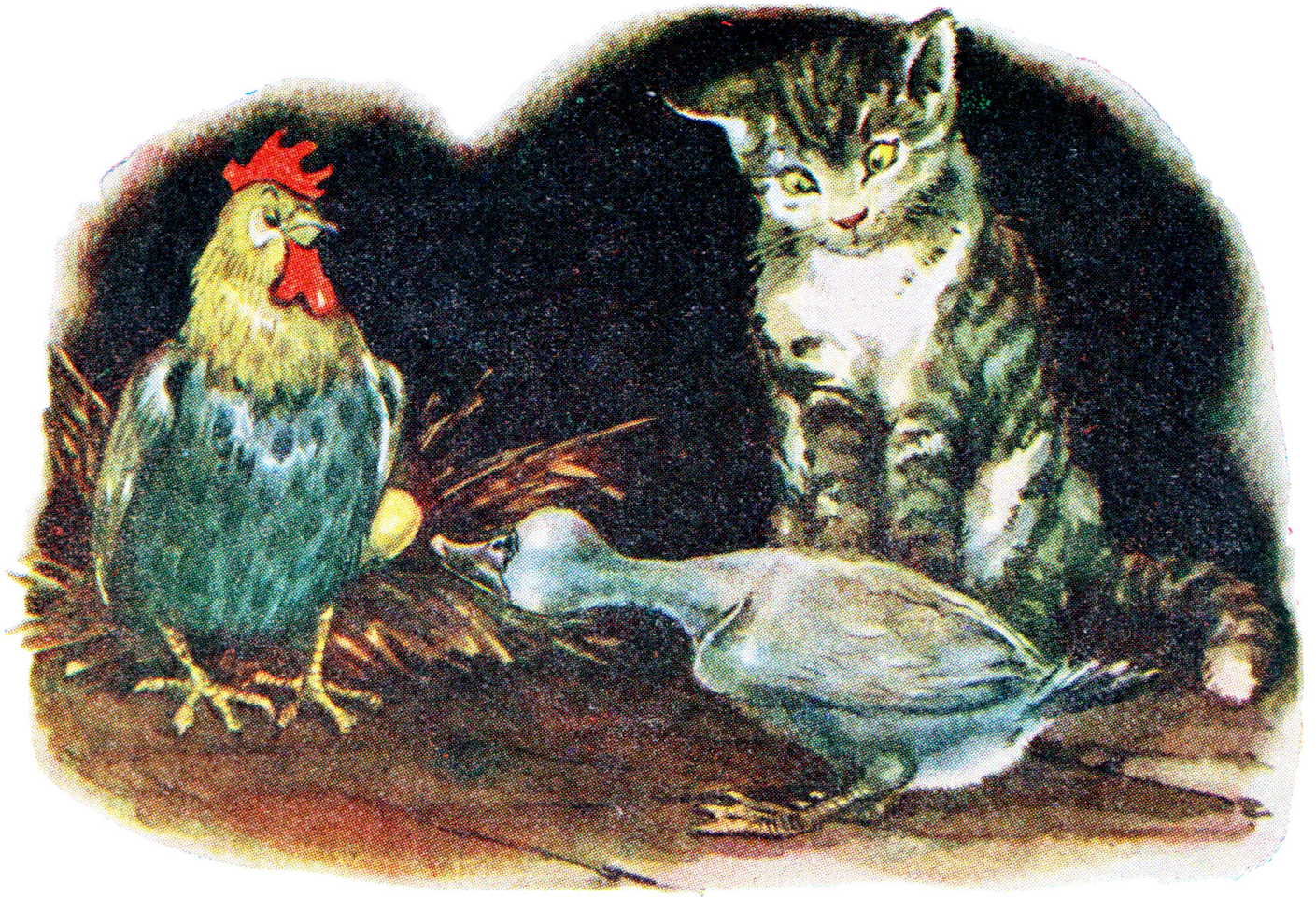
آمدند . مادرشان گفت :

- خیلی خوب ، حالا بیایید برویم پیش اردکهای دیگر ، آنها باید شمارا ببینند و شما باید با آنها آشنا شوید .

جوجه‌ها پشت سر هم و با ترتیب به دنبال مادرشان به راه افتادند . اردکهای دیگر که در گوشه‌ای از باغ دور يك اردك پیر جمع شده بودند و با هم گفتگو میکردند ، همینکه چشمشان به اردك خانم و جوجه‌هایش افتاد خوشحال شدند و گفتند شکر خدا که اینهم راحت شد.

ناگهان چشم یکی از آنها به جوجه اردك زشت افتاد . با تعجب از اردك پیر پرسید این دیگر چیست ؟ دیگران هم متوجه شدند و گفتند اوه چقدر زشت است ! قابل تحمل نیست . باید از اینجا بیرونش کرد . ناگهان یکی از اردکها به جوجه اردك زشت حمله کرد . اردکهای دیگر هم همین کار را کردند . یکی نوکش میزد . یکی مسخره‌اش میکرد . یکی به دنبالش میدوید و جوجه اردك بیچاره نمیدانست چه بکند . خواهران و برادرانش هم او را تنها گذاشتند و بطرف دشمنانش رفتند . می گفتند مایه ننگ است . مارا بیش از همه خجل کرده است . کاش يك گربه می آمد و او را می گرفت و مارا از دستش راحت میکرد . جوجه اردك بیچاره تنها شده بود . زندگی در میان آنها برایش سخت شد و نتوانست بیش از این تحمل کند . پسر و رفت!

با اینکه بسختی پرواز میکرد ، توانست از آنجا دور شود . از دیوار باغ گذشت ، وارد مزرعه‌ها شد ، از آنجا هم رفت و خود را به بیشه‌ای رسانید که در آنجا مرغابیهای وحشی زندگی میکردند.

غمگین و خسته خود را لای‌نی‌ها پنهان کرد و اولین بار در زندگی آرام بخواب رفت . صبح که شد مرغابیهای وحشی که از دیدن این دوست تازه تعجب کرده بودند ، نزدیکش رفتند و با کنج‌کاوی از او پرسیدند .

— که هستی ؟ از کجا آمده‌ای ؟ چقدر زشتی ! از چه نژادی ؟ پدر و مادرت کیست ؟ جوجه اردک زشت با ترس و لرز به آنها سلام کرد و از بس که از آنها وحشت داشت ، نمیتوانست بخوبی جوابشان را بدهد .

مرغابیهای وحشی ، هم او را کوچک شمردند و هم از او خوب پذیرائی کردند . چند روزی را در آنجا به آرامش گذراند . اما همان وقت که فکر میکرد بدبختیهایش تمام شده است ، صدای تیری بلند شد و مرغابی گردن سبز زیبایی به زمین افتاد . ناگهان همه مرغابیه‌ها به پرواز درآمدند و صدای تیرها هم زیادتر شد . شکارچیان بیش از صد مرغابی را با تیر زدند . جوجه اردک بدبخت خود را بین نی‌ها پنهان کرده بود و از دیدن این منظره مثل بیدمی لرزید . چشمانش را روی هم گذارد و منتظر پایان زندگی‌اش شد .

نزدیک غروب آفتاب بود که صدای تیرها تمام شد و دوباره همه جا آرامش برقرار

گردید . جوجه اردك هنوز زنده بود ولی
از ترس خطرهای بعدی از آنجا گریخت
و بسوی مزرعه های دور رفت.

همینکه شب شد در جستجوی پناهگاهی
برآمد که بتواند خودش را آنجا از خطرها
حفظ کند . چشمش به کلبه خرابه ای افتاد
و دید که درش باز است. وارد کلبه شد.

در کلبه يك پیرزن بود ، يك گربه و يك
مرغ . از او خوب پذیرائی کردند. پیرزن
گفت :

— من تخم اردك خیلی دوست دارم ،
امیدوارم که تو نر نباشی و بتوانی برای من
تخمهای خوب و درشت بگذاری!

جوجه اردك سه هفته ای از زندگی
کوتاهش را در آنجا بخوشی گذراند .
افسوس که نتوانست تخم بگذارد. آنوقت
دو حیوان دیگری که در خانه بودند باو
بی اعتنائی کردند و گفتند: توهیچ کاره ای،
فقط بلدی بخوری و بخوابی ، نه تخم
میتوانی بگذاری و نه میتوانی موش بگیري.
جوجه اردك گوشش باین حرفها نبود و در
خیال خود : هوای صاف آفتاب گرم و آب
فراوان برای شنا آرزو میکرد. اینهارا
برای مرغ گفت و قدقد خانم از این حرفها
ناراحت شد و گفت:

— شنا ؟ شنا که کاری ندارد ، میخواهی
از گربه و نه نه پیرزن هم پیرسیم . گمان
نمیکنم آنها کوچکترین آرزوئی برای توی
آب شنا کردن و توی گل ولای دست و پا
زدن داشته باشند .

جوجه اردك گفت شما نمی توانید مقصود
مرا بفهمید و قدقد خانم زود با ناراحتی
گفت :

— ما نمی فهمیم ! پس تو خیال میکنی که
خودت تنها خیلی باهوشی. چه پرناز و افاده

– جوجه اردك گفت من قصد دارم كه بهمين زودی به گردش دور دنیا بروم ! و قدقد خانم گفت :

– خواهش می كنم ، خیلی زودتر بروید به بینم کی نمیگذارد و کیست كه جلو شما را بگیرد .

جوجه اردك از خانه بیرون رفت از اینکه خیلی زود به دریاچه ای رسید خوشحال شد . شنا كرد . زیر آب رفت ، بالا آمد . و این خوشی و شادی حرفهائی را كه مرغ گفته بود از دلش بیرون برد و همه را فراموش كرد .
در این موقع پائیز فرارسید . برگ های درختان زرد شد و افتاد و باد آنها را جمع كرد و برداشت و چرخاند و به هوا برد .

يك روز عصر كه مثل روزهای دیگر خوب و فرحبخش بود ، نزدیک غروب آفتاب دسته ای از پرندگان زیبارا دید كه در آسمان به پرواز درآمده بودند . اینها يك دسته قو بودند كه سرزمینهای سرد را ترك می كردند و به جستجوی جاهای گرم و آفتابی می رفتند . بالهای بزرگ و سفیدشان را در هوا باز كرده بودند و در حالیکه صدای خوش آهنگی می كردند هر لحظه بالا و بالاتر می رفتند و آنقدر بالا رفتند كه از چشم جوجه اردك ناپدید شدند . باینكه جوجه اردك آنها را نمی شناخت از دیدنشان خیلی خوشحال شد ، در آب پرید و شنا كرد و فریادهای شادی از دل برآورد زمستان سرد و سخت سر رسیده بود و يك شب كه جوجه اردك خیلی خسته بود از شنا كردن بازماند ، آب دریاچه یخ زد و او در میان یخ ماند .

صبح كه شد دهقانی كه از آنجا عبور می كرد ، پرنده را در وسط یخ دید . آنرا برداشت ، بخانه اش برد . همینكه جوجه اردك گرم شد ، جان گرفت و چشمانش را باز كرد . بچه های دهقان كه از او خوششان آمده بود خواستند با او بازی كنند ولی جوجه اردك آنقدر درزندگیش رنج كشیده بود كه همیشه فكر می كرد هر كس میخواهد با او آزاری برساند . ترس او را گرفت و خواست خود را از دست آنها نجات بدهد . در حالیکه از پیش آنها فرار می كرد در يك ظرف شیر افتاد و آنرا با طراف پاشید . زن دهقان از ناراحتی فریاد می زد و بچه ها در حالیکه كف می زدند می خندیدند . بچه اردك كه با شتاب باین طرف و آنطرف پرمی زد در خمره آردی افتاد و مقدار زیادی از آرد را باینطرف و آنطرف ریخت . زن دهقان كه خیلی خشمناك شده بود او را با چنگال بزرگ چوبی دنبال كرد . خوشبختانه در این وقت باد تندی در را باز كرد و پرنده توانست از آن بیرون برود و خود را پشت دیوار پنهان كند .

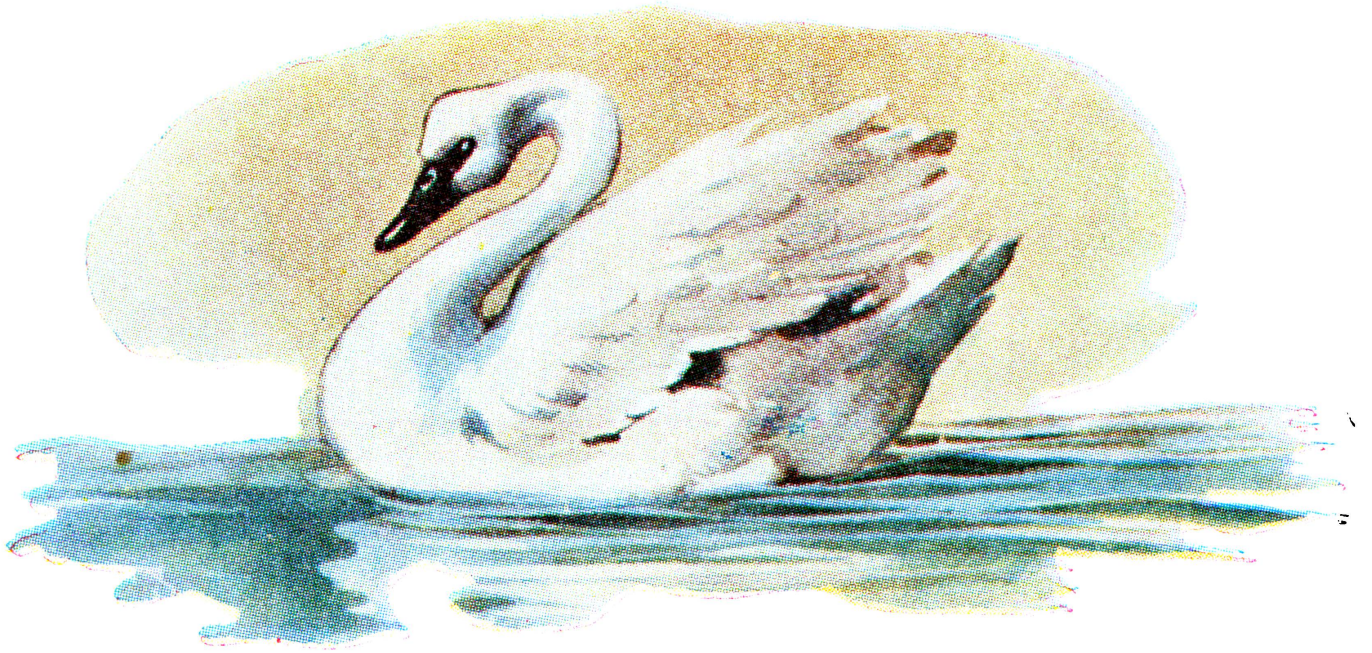
زمستان طولانی شده بود ، اما هر چه بود خوب یا بد ، جوجه اردك تحمل كرد . سرانجام روزی آفتاب درخشید و يك كاكلی در مزرعه آواز خواند .

جوجه اردك دوباره قدرت پیدا كرد و شادی را از سر گرفت . بالهایش را گشود و به آسمان پرواز كرد . آنقدر بلند پرواز كرد كه باعث تعجب خودش گردید . مدتی با بالهای باز در آسمان می رفت ، بعد در يك باغ پر درخت و پر گل در وسط دریاچه ای صاف و روشن پائین آمد . در آنجا پرندگان سفید و درخشان با گردنهای كشیده و زیبا

روی آب شناور بودند .
جوجه اردك پيش خودش گفت . من بايد پهلوی اينها بروم . بعد فكر كرد چون زشت
و بدريخت است اگر جرئت كند و به آنها نزديك شود او را خواهند گشت . با وجود
اين گفت بهتر است زير نوکهای اين پرندگان زيبا از بين بروم تا در اين دنياي
پرغم و حسرت زندگي كنم .

بطرف قوها رفت و سرش را پائين انداخت و منتظر حمله آنها شد . ولی در آب
صاف و پاك چهديد ؟ خودش راديد كه عوض شده بود ديگر موجودی زشت و ناراحت
كننده نبود . او ديگر يك قوی سفيد و عالي بود . آنچه را كه چشمانش ميديد باور نمي كرد .
ولی اکنون پرندگان بزرگ كه برادران حقيقي اش بودند دور او را گرفته بودند
و به او خوش آمد می گفتند ، درحالی كه با نوکهایشان او را نوازش می دادند .
فرياد بچه ها بگوش ميرسيد . در اين موقع چند پسر و دختر سررسيدند و بطرف
آنها نان انداختند .

صدائی بگوش رسيد كه ميگفت : يك قوی تازه ! و ديگران می گفتند درست
است راست ميگوئی ! پرويم به بابا و ماما بگوئيم . تمام خانواده آمدند و برای آنها
نانهای شيرینی تازه آوردند و هر كدام با خوشحالی فرياد می زد :
چه ناز است - چه قدر زيباست ! چه قدر عالي است ! يکی گفت اين يکی از همه آنها
قشنگتر است !

وقوی كوچك از اين همه تعريف شرمش می آمد و خجالت ميكشيد . می فهميد كه او
زيباترين پرندگان دنياست . او در اين باغ باصفا آمده بود تا درميان اين گلهاي زيبا
و درختان پر شكوفه و خوشبو با برادرانش زندگي كند . گردن سفيد و نرمش را بجلو
كشيد و آرام روی آب درياچه لغزيد و درحالي كه شناسنامه خودش ميگفت :
- وقتی جوجه اردك زشتی بودم ، هرگز خيال اين همه خوشبختی را برای خود
نميكردم .

درآمده بود .

یکروز کاتر بمن گفت :

«پاشا خوشحال است ولی چقدر یکدفعه پیر شده...»
باینحال ناخدا ژوست واندرلاندن نیروئی زیاد

داشت !

همچنانکه مفصل هایش را بسته و ناتوان وزمین گیر بود ، مانند چوببستی قدیمی تراق تروق میکرد و نمیتوانست خودش چکمه هایش را بپوشد و یانیم تنه مخملیش را بتن کند . باوجود این هنوز هم باجسارت در بوته زار جارابوش بشکار گراز میرفت . یادمیآید که در آخرین شکار ، کاتر او را روی اسب بسته بود . او دیگر نمیتوانست پاپاهای خودش روی اسب بند شود . کاتر ناچار بود ارباب والمارچ را باتسمه هائی که به قوزک پاهایش بسته و از زیر شکم اسب میگذشت ، باسب ببندد .

پیش از این گفتم که خدمتکار چینی ما در همان هفته ای که هاندريك بنزد ما برگشت در اثر نیش عقربی مرد . اوهم مثل اربابش یکدفعه پیر شده بود . گوشت گونه هایش آب شده و روی دستهای گوشت آلودش پوست زردی جمع شده بود .

تاوای پیرما در حال مومیائی شدن بود . باکوچکترین وزش بادی مثل چراغی میخواست خاموش شود . هنوز او را درعالم خیال می بینم که عقربی را از کفشش درآورده و بین دوانگشت گرفته و بطرف اجاق میرود تاآنها درآتش بیندازد . سپس هرچه از مایع سبزنگ ضدسم درشیشه باقی مانده همه را سرمیکشد .

آن شب نیز مثل همیشه در حالیکه پشت صندلی دائمی ایستاده بود بهمه غذا و قهوه و دسر را تقسیم کرد . بعد درحالیکه دستهایش را صلیب واردر آستین هایش کرده بود باطاقش برگشت و درآنجا برای تصفیه آخرین حسابهایش بامجسمه های مومی که شاهد زندگیش بودند دیگر احتیاجی بکسی نداشت .

تااو درکنار رود وانگهی ویش از آبشارهای توراک آرمیده بود .

چیزی که من فکر میکنم ژوست واندرلاندن را ناراحت کرد درحقیقت ازمیان رفتن خدمتکار چینی

نبود بلکه اینکه يك ملوان را در زمین و خاک چال کنند او را سخت ناراحت کرده بود . و فکر میکنم از آنموقع بود که بفکر پایان کار خودش افتاد و بعدا چگونگی آنرا تعریف خواهم کرد .

انتظار ما دروالمارچ پایان میرسید و روزی که هاندريك از کوهستان پائین میآمد نزدیک میشد . او يك شب هنگامیکه ساشکیا مشغول روشن کردن چراغها بود پیشما آمد . معلوم نبود از کجا لباس مخملی و چکمه های چرمی را که پوشیده بود بدست آورده بود . لباس مخملی او بهمان لباسی که دائمی هنگامی که در والمارچ زندگی میکرد باو داده بود شباهت داشت . او میدانست که ما دونفر منتظرش هستیم .

آن شب چقدر ساشکیا قشنگ شده بود !

کاتر و ژوست پیر مانند ماهر دو بشور و شادی آمده بودند . آنها میدانستند که بایستی با سکوت از پسری که راه خانه را باردیگر پیدا کرده پذیرائی کرد . ساشکیا ظرف هاندريك را کنار ظرف ژوست گذاشت و آنشب سرمیز شام مردان نشست . ناتمام

«تاب بازی»

مهمین و پروین ندانستند چگونه صبحانه خود را بخورند زیرا عجله داشتند بروند باتابی که برادرشان بدرختی بسته بود بازی کنند. اول مهمین خواست سوار تاب بشود. پروین هم همین را میخواست. اما چون مهمین بزرگتر بود خواهرش راضی شد که اول او تاب بخورد. پس مهمین طنابهای تاب را بادودست گرفت و سوار شد. درهمین موقع پدر بزرگشان که درحیاط گردش میکرد نزدیک شد نگاهی بشاخه درخت و بطنابی که بآن بسته شده بود انداخت و گفت: «بچه‌های عزیزم چوب این درخت محکم نیست و شاخه‌ای که تاب بآن بسته شده تقریباً خشک است اگر شما بآن تاب بخورید شاخه خواهد شکست و ممکن است صدمه بخورید» پس از گفتن این حرف راه خود را گرفت و رفت.

همینکه پدر بزرگ دور شد بچه‌ها بدون توجه بحرفهای او شروع بیازی کردند مهمین اول باپاهای خود تاب را بحرکت درآورد بعد برادر و خواهرش گفت مرا تاب دهید آن دو هم یکی از جلو و یکی از عقب او را باتمام قوت هل دادند پس از چند لحظه شاخه جرق و جرق مختصری کرد ولی بچه‌ها گوئی ملتفت آن نشدند و مهمین خوشحال و خندان فریاد میزد محکمتر محکمتر!

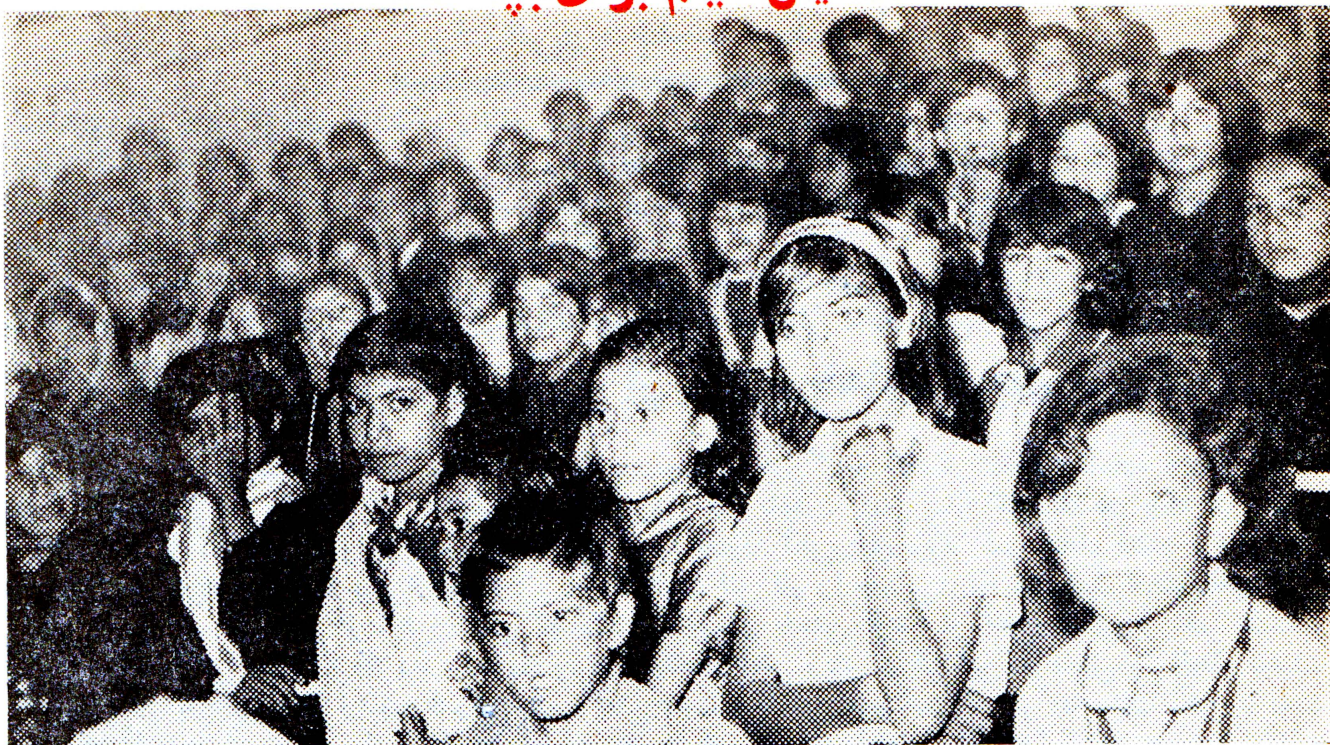
ناگهان شاخه از بیخ شکست و مهمین چند متر دورتر بر زمین پرتاب شد. خواست بلند شود نتوانست زیرا پای راستش بسختی درد گرفته بود. پدر بزرگ که از دور این پیش آمد را دید باپاهای ناتوان خود سرعت دوید و مهمین را بغل کرد و باطافش برد و روی تختی خواباند. اما مهمین از زور درد نمیتوانست آرام بگیرد فریاد میکشید و گریه میکرد. مجبور شدند پزشک بیاورند. پزشک پس از معاینه تشخیص داد پای او در رفته. پایش را جا انداخت و گفت مدت چند هفته باید بخوابد. تمام مدتی که مهمین در بستر خوابیده بود پدر بزرگش بیشتر اوقات را نزد او میگذراند و او را باقصه‌های خود مشغول میداشت ولی معلوم بود ته دلش غمگین است.

سرانجام پس از چند هفته پای مهمین خوب شد اول باعصا بعد بدون عصا توانست در حیاط راه برود روزی که باپدر بزرگش تنها بود بازوان کوچک خود را دورگردن او حلقه کرد و گفت: «باباجانم! شما آن روزیکه ما میخواستیم تاب بازی کنیم شما گفتید بآن بازی نکنیم بحرف شما گوش ندادیم و من بسختی به سزای خود رسیدم ازاین گذشته ازاینکه میدیدم شما از بابت من ناراحت و غصه دار هستید بیشتر اوقاتم تلخ بود میدانم که شما ما بچه‌ها را خیلی دوست دارید و حاضر نیستید که ازجائی و یاکسی بما صدمه وارد آید حال که ما سزای نافرمانی را دیدیم آیا ممکن است ما و مخصوصا مرا ببخشید؟»

نمایش فیلم برای بچه‌ها

دانش آموزان باشد . پس از سخنرانی آقای صفوی نمایش فیلم (۴ تاشیطون) شروع شد و در بین نمایش فیلم آقای محمود صفوی خبرنگار کیهان در کهکیلوپه و بوییر احمد صمن خیرمقدم در مورد نقش کیهان بچه‌ها در روشن کردن و پیش بردن فکر دانش آموزان سخن گفت . پس از سخنان آقای صفوی بقیه فیلم ادامه پیدا کرد و پس از پایان نمایش بچه‌ها با همان نظم و ترتیب سالن سینما را ترک کردند خبرنگار کیهان در کهکیلوپه و بوییر احمد و همچنین نمایندگی کیهان در گچساران از همکاری و مساعدت آقایان کریم سهرابی - غریب دیزجانی و حسین عباسی مدیران سینما پارس سپاسگزارند .

بدعوت نمایندگی کیهان در گچساران نزدیک یک هزار نفر از دانش آموزان و دوستان کیهان بچه‌ها سرپرستی آموزگارانشان بانظم و ترتیب در سالن سینما پارس حضور یافتند . ابتدا آقای سروش صفوی دانش آموز دبستان نظامی و نماینده کیهان بچه‌ها در مدارس گچساران برای بچه‌ها بیاناتی ایراد کرد و از اینکه همه بچه‌ها این دعوت را پذیرفته بودند تشکر کرد و در ضمن سخنان خود گفت مریبان فرهنگی ما تشخیص داده‌اند که مطالعه این مجله از هر لحاظ برای دانش آموزان ضروری است زیرا نویسندگان این مجله همیشه سعی کرده‌اند مطالبی در آن بچاپ رسانند که باعث رشد فکری و پیشرفت علمی ما

شماره خانه شما چیست

شوخی و خنده

پسر بچه شش ساله‌ای تازه بدبستان رفته بود آقای آموزگار از او نشانی خانه و شماره‌اش را پرسید که در دفترش بنویسد بچه نتوانست شماره خانه‌اش را بگوید آقای آموزگار از او خواست دفعه دیگر شماره خانه‌اش را بیاورد . دفعه دیگر از او پرسید آیا شماره خانه‌ات را آوردی ؟
- «نه آقا ! شماره چنان محکم بدر میخکوب شده بود که من نتوانستم آنرا از جا در آورم !»

پسری که با آب و صابون میانه نداشت

احمد پسری بود که با آب و صابون میانه‌ای نداشت . روزها بلکه هفته‌ها میگذشت که بحمام نمیرفت . زلفهایش شانه نزده و لباسهایش پر از گرد و خاک و کثافت بود .
روزی خاله‌اش بمنزل آنها رفت . چون از اخلاق احمد خبر داشت خواست با او شوخی کند . گفت :
- احمد جان میخواهی بگویم امروز صبحانه چه خورده‌ای !
- چه خورده‌ام خاله جان ؟ - تخم مرغ خورده‌ای !
- اشتباه میکنی خاله جان دیروز تخم مرغ خورده‌ام !

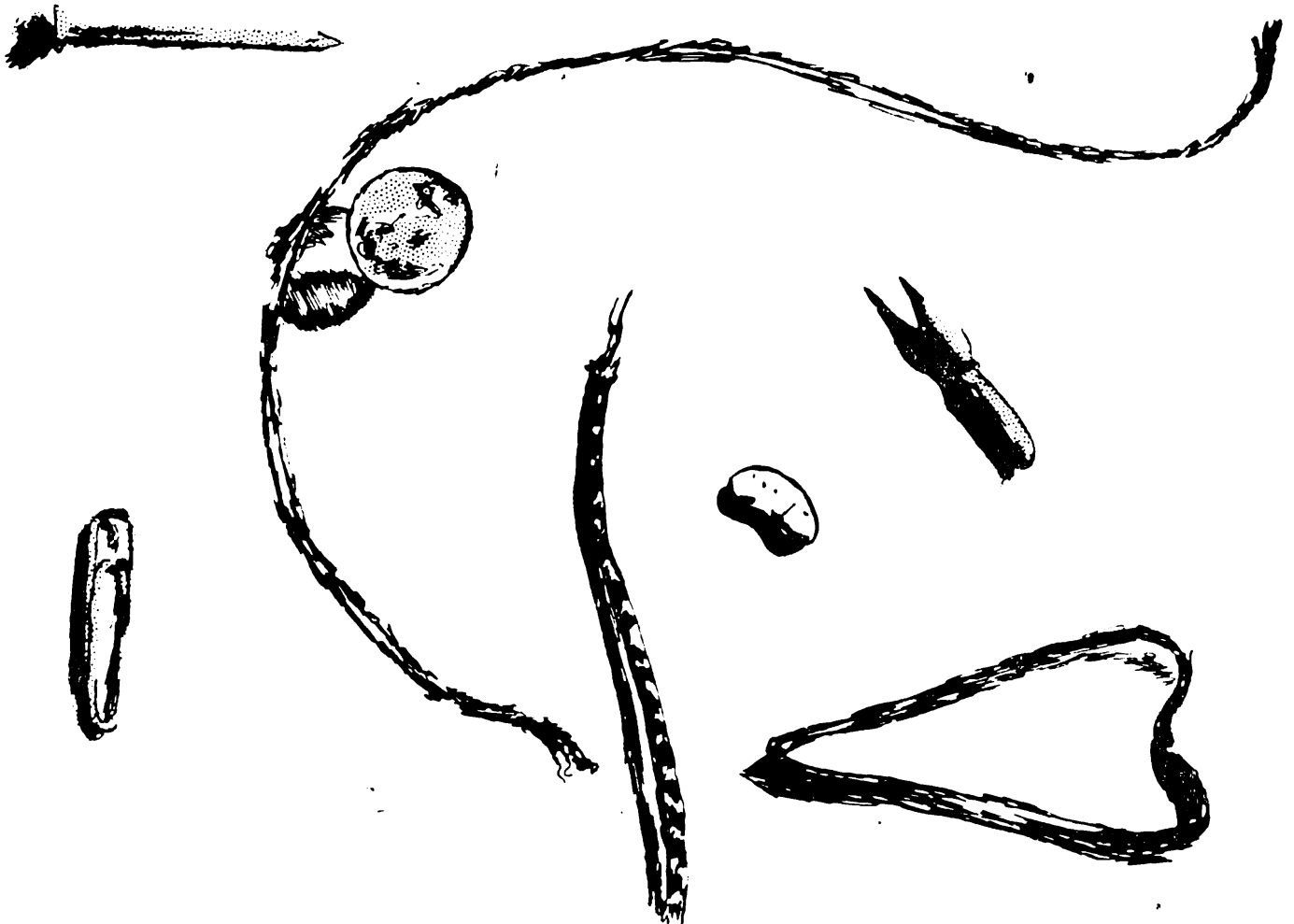

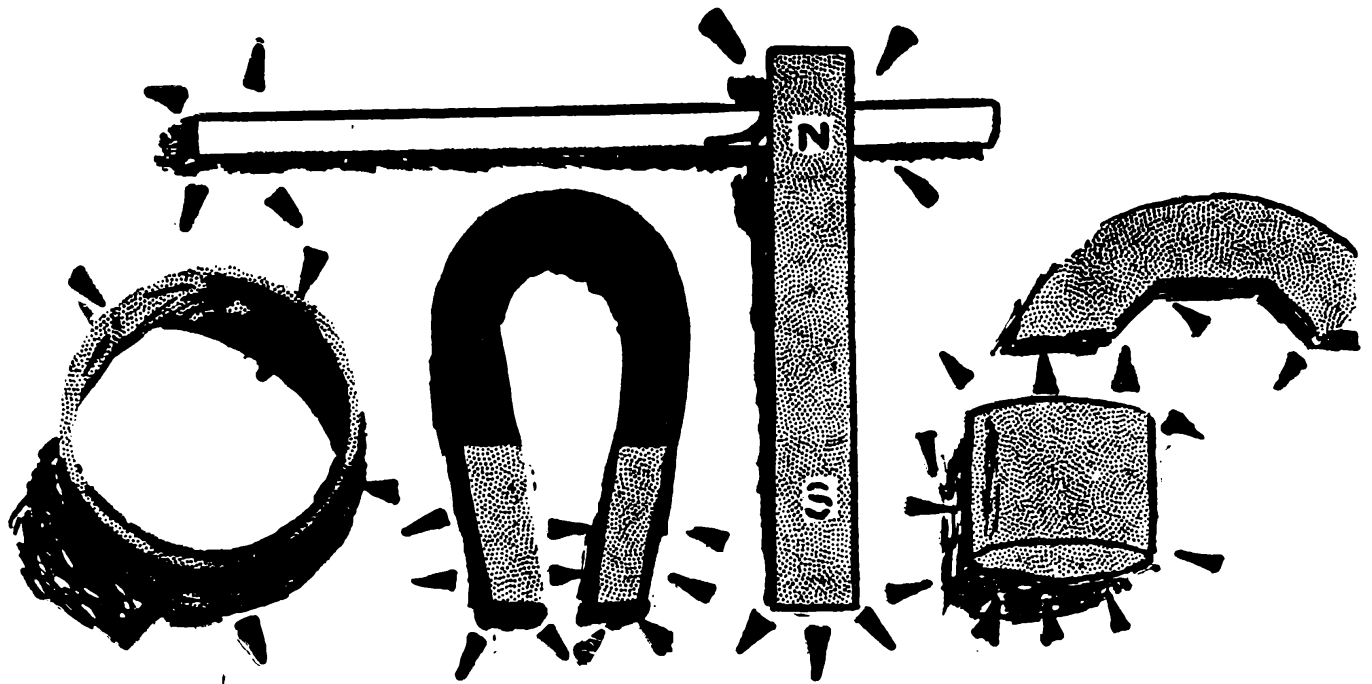
همه میدانند که آهن ربا چیزها را بخود میگیرد . اما چه چیزهایی را آهن ربا جذب میکند ؟

مقداری چیزهای کوچک مانند گیره کاغذ ، سنجاق ، لاستیک ، تکه سنگ ، مهره را فراهم کنید . سعی کنید هر کدام از آنها را با کمک آهن ربا از جابلند نمائید . حالا تمام چیزهایی را که میشود با آهن ربا جذب کرد در یک طرف و بقیه را از طرف دیگر قرار دهید . هر کدام از این توده ها را بدقت امتحان کنید و ببینید چه جور چیزهایی را آهن ربا بخود میگیرد . بدون شك خواهید فهمید که آهن ربا فقط آن چیزهایی را جذب میکند که از آهن یا فولاد باشد . البته فلزهای دیگری هم هست که آهن ربا میتواند آنها را جذب کند ولی مانند آهن خیلی معروف نیستند .

آیا آهن ربا های بزرگتر قویتر از آهن ربا های کوچک هستند ؟

چند آهن ربا با اندازه های مختلف جمع آوری کنید . توده ای از گیره کاغذ یا سنجاق آماده داشته باشید . دوتا از آهن ربا را بکار برید که یکی از دیگری بزرگتر باشد . سپس پیدا کنید که هر کدام از آنها چه مقدار گیره کاغذ را میتواند جذب کند . این کار را با دوتا آهن ربای دیگر نیز انجام دهید . با ترکیب آهن ربا که در همه حالت یکی از دیگری بزرگتر است این کار را چندین مرتبه میتوانید انجام دهید . اکنون میدانید که بعضی از آهن ربا های کوچکتر ، هم قوه و یا حتی قویتر از آهن ربا های بزرگتر هستند . اگر این چنین حالتی را پیدا نکردید شما مجبورید که با چند آهن ربای دیگر این آزمایش را انجام دهید . اندازه يك آهن ربا نشان دهنده قدرت جذب آهن نیست بلکه این مهم است که فلز چه مدت آهن ربا بوده و چگونه آهن ربا شده است . این آزمایش شما نشان میدهد که برای اطمینان از جواب صحیح به يك سؤال ، چقدر اهمیت دارد که انسان آزمایشی را چندین مرتبه تکرار کند . در شماره بعد تاثیر آهن ربا را در هم می بینید

انتشارات پدیده بشما بچه‌های عزیز تقدیم میکند

بچه‌های عزیز، انتشارات پدیده با کمال خوشوقتی با اطلاع شما می‌رساند :
 فشنگترین و آموزنده‌ترین کتابهای مصور و رنگین را برای سرگرمی شما چاپ
 و با ارزانه‌ترین قیمت در اختیارتان گذاشته‌است .
 شما می‌توانید این کتابها را با يك جعبه مقواتی که مخصوصا برای نگهداری
 آنها تهیه شده از کتابفروشیها خریداری نمایید .
 اینك اولین فهرست کتابهای ما :

۱- سه بزغاله	بها ۲۰ ریال ۲- الاغ کوچولو	بها ۲۰ ریال
۳- خرگوش بازیگوش	بها ۲۰ ریال ۴- لاسی	بها ۲۰ ریال
۵- سامبو کوچولو	بها ۲۰ ریال ۶- کوچولوی سرخ‌پوش	بها ۲۰ ریال
۷- موش موشك	بها ۲۰ ریال ۸- كلوچه فراری	بها ۲۰ ریال
۹- نان قندی	بها ۲۰ ریال ۱۰- اسب کوچولو	بها ۲۰ ریال
۱۱- خواب حیوانات	بها ۲۰ ریال ۱۲- سه خوك کوچولو	بها ۲۰ ریال
- پی‌تروگرگ (بهترین کتاب سال شناخته شده از طرف شورای كتاب كودك) بها ۴۰ ریال
 ریال - گربه چكمه پوش ۴۰ ریال - كلاه قرمزی ۴۰ ریال - نیم وجبی ۴۰ ریال
 خیاط شجاع ۴۰ ریال - خرگوش گریزیا ۴۰ ریال - بچه گربه های دوقلو ۴۰ ریال .
 در شهرستانهایی که نماینده نداریم شما می‌توانید با ارسال تمبر باطل نشده
 کتابهای بالا را از ما بخواهید .

اگر یکدوره کامل از کتابهای ما را خریداری کنید يك جلد كتاب از نشریات
 مخصوص شما بانتخاب خودتان مجاناً بشما هدیه میکنیم .
 فراموش نکنید در موقع خرید دوره کتابهای ما حتما يك جعبه مقواتی مصور را
 که مخصوص نگهداری کتابها تهیه شده از کتابفروشیها مطالبه کنید .
 آدرس ما : انتشارات پدیده - شاه‌آباداول خیابان ملت - تلفن ۳۶۷۰۰ میباشد .

«دلاور شجاع»

ای جوان خیره‌سر ، بچه‌جرت و جسارت آهوی مرا تعقیب کردی ؟ مگر نمیدانی که آهوئی که قلاده‌زیرین در گردن دارد بی‌صاحب نیست ؟ اما دلاور زیر بار نرفت و در جواب گفت که من مدت چند ساعت بود آهو را در بیابان تعقیب میکردم از کجا میشناختم که تو صاحب این حیوانی ، نقابدار عصبانی‌شد بدلاور حمله کرد و دلاور هم از اسب پیاده شد و بعد از نيزه‌بازی چون هیچ‌يك از دونفر حریف هم نشدند بکشتی گرفتن مشغول شدند . آن روز تاغروب گاهی دلاور و گاهی سوار نقابدار همدیگر را عقب و جلو میکشیدند تا اینکه دلاور آخرین قدرت خود را بکار برد و سوار را بر روی دست بلند کرد اما در همان هنگام کلاه نقابدار بر زمین افتاد و گیسوان او بروی پیشانی و گردن دلاور پریشان گردید . پسر هیزم فروش فهمید حریف او که آن همه زیبایی و شجاعت دارد زنی بیش نیست باین جهت دخترک را بر زمین نهاد . دختر گفت جوان نام من سارا است و دختر سپه‌سالار شاه‌هستم و از کودکی به ورزش و سوارکاری علاقه زیادی داشتم بطوریکه کسی حریف من نمیشد غرضم از این کار این بود که همسر آینده‌ام را خودم انتخاب کنم اگر تو مایل باشی حاضرم همسر توشوم . در این وقت پدر سارا از چادر دیگر بیرون آمد و چون دلاور باین ازدواج موافقت کرده بود بدلاور تبریک گفت و روز بعد در میان قصر سپه‌سالاری سارا بعقد دلاور درآمد و پیرمرد هیزم فروش هم به نتیجه شجاعت فرزند رشیدش عمری را بخوشی روزگار گذراند .

پایان

* فرستنده : دوشیزه
سلطان فدائی دانش آموز
دبستان عصمت
«گچساران - دوگنبدان»

یکی بود یکی نبود ، پیرمرد هیزم فروشی بود که پسری هیجده ساله و زیبا با اسم دلاور داشت . دلاور جوانی بود ورزیده و بسیار شجاع و بی‌باک ، روزها در تهیه هیزم با کمال ادب و مهربانی پیر پیرش کمک میکرد و بعد از ظهرها معمولاً سوار اسب سفید خود میشد و در همان اطراف جنگل که کلبه پدرش بود بشکار میرفت . روزی از روزها دلاور آهوئی زیبارا در حالیکه قلاده‌ای زرین بگردن داشت از دور دید و بدنبال او گذاشت اما اسب دلاور هر چند تندتر میرفت باز بآهو نمی‌رسید ، تا آنکه تپه‌ای نمودار شد و آهو از تپه بالا رفت . دلاور با سرعت هر چه تمامتر از تپه بالا رفت و دید آهو از سرازیری گذشته است ولی در مقابلش دشتی است سرسبز که در حدود پنجاه چادر زده‌اند که از آن میان يك چادر را از همه بزرگتر و قشنگتر برنگ سبز برپا کرده‌اند و آهو هم مستقیماً بمیان همان چادر رفت . دلاور از تپه سرازیر شد و بجلوی همان چادر رسید ، کمی بعد سواری نقابدار و سرخ‌پوش و بلندقد در حالیکه قلاده آهو را بدست گرفته بود از چادر بیرون آمد و بدلاور گفت :

* فرستنده : آقای رحمان حقیقت (دانش آموز سال ششم - دبستان مهران ، شهرستان سمنان)

«خاصیت کتاب»

بعد از خدا و پیامبران مقدسترین چیزی که تابحال شناخته‌ام کتاب است ، این قرآن این کتاب آسمانی خود کتابی بسیار مقدس و محترم است . مطالعه کتاب انسان را از اندیشه‌های پوچ و بیهوده‌رهایی می‌بخشد کتاب چیز است که به‌ما زندگی می‌آموزد و به‌همین مناسبت در تقویم هفته‌ای از هفته‌های سال‌را هفته کتاب نام نهاده‌اند کتاب گنجینه‌ای از مجموع علم‌هاست و علم چیز است که دنیا را بدین درجه تمدن و ترقی رسانیده است وقتی کتابی را باز می‌کنیم به‌جای کلمه‌های آن یکدنیا جواهر می‌بینیم که همه را فقط در یکصفحه از کتاب جا داده‌اند . گاهی انسان را غمگین میکند ، و گاه خوشحال می‌سازد و زمانی قلبش را روشن می‌کند کتاب لکه چهل و بیسودی را از روی دامن مردم‌پاک میکند کتاب دنیایی از نظریه‌ها و علم‌ها و سرگذشت‌هاست کتاب وسیله‌ای است که انسان را به‌هدف خویش نزدیک می‌سازد کتاب در همه‌جا بهترین دوست انسان است . ما بچه‌ها همه‌ساله هفته کتاب را جشن گرفته‌ایم زیرا هفته توجه به‌بهترین دوست ماست .

انیس گنج تنهایی کتاب است
فروغ صبح دانائی کتاب است

* «حل جدول صفحه: ۴۹ هفته قبل»
* افقی :

۱ - بندرعباس - فرار . ۳ -
کاوه - روزگار . ۳ - رؤیا -
دل . ۴ - جراحی . ۵ - دستور
فارسی - آب . ۶ - ار - پر -
به . ۷ - معبد - سر - کرج .
۸ - زن - یی - رامسر - فرق .

* عمودی :

۱ - کارد . ۲ - با - من .
۳ - نو - وداع . ۴ - دهر -
سربی . ۵ - دی . ۷ - برادر
پدر . ۸ - او - فر . ۹ -
سزد - سم . ۱۰ - گل - رس .
۱۱ - ما - جسر . ۱۲ -
زرگری - برف . ۱۴ - هجر .
۱۵ - یا . ۱۶ - شن - بحر .

* گردآورنده : آقای قلیچ محمد آقاگل ،
دانش آموز سال دوم دبیرستان هدایت
«بندر شاه»

سخنان طلائی

* بدترین دوست تو کسیست ، که مدح ترا
گوید و عیب ترا از تو پنهان دارد .
«حضرت علی علیه السلام»
* کسیکه می‌ترسد که شکست بخورد ، حتما
شکست خواهد خورد .
«ناپلئون بناپارت»
* هیچ میراثی گرانباتر از راستی و درستی
نیست .
«شکسپیر»
* توانگری به‌هنر است نه به‌مال و بزرگی به‌عقل
است نه به‌سال .
«سعدی»
* آنچه هستید شما را بهتر معرفی میکند تا
آنچه را که می‌گوئید .
«امر سن»
* دشمن را دوست بدار ، زیرا کسی بهتر از او
اشتباهات ترا نمی‌گوید .
«بنیامین فرانکلین»
* اگر خواهی بگفته تو عمل کنند ، برگفته
خویش عمل کن .
«انوشیروان»

نقاشی از : آقای مرتضی عاقل دانش آموز سال دوم دبیرستان بهرام تهران

ج د و ل ح ل ک ی د

شرح جدول شماره ۱ :

ریسمان - فلزی سرخ رنگ است . ۷ - خط فرضی
کمر بندی زمین . ۸ - ستم - سزاوارتر و شایسته تر .
۹ - بهار - عجز و نیاز .

افقی :

۱ - سفره - نظارت کننده . ۲ - فضا - بر سر
پیمان بودن - کنار هر چیز . ۳ - ضمیر دوم شخص
جمع - بی سواد . ۴ - نوعی خاك - کافی . ۵ -
علامت ندا - الفبای موسیقی . ۶ - دادگر - تسمه
چرمی رکاب . ۷ - گله - صدا . ۸ - نرم و
سست - قسمت خارجی سقف خانه - از اجزای صورت .
۹ - ترس آور - در مقابل نور از هر چیز درست
میشود .

عمودی :

۱ - بشاخه انگور میگویند - سطح خارجی کشتی .
۲ - قرض - دیکته . ۳ - عزم . ۴ -
تازه - جریان شدید آب که موجب ویرانی میشود -
نام مخترع تلفن . ۵ - از جانوران دریائی -
ضمیر اول شخص جمع . ۶ - علامت نقی -

۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹
ر	ظ	ا	ن		ن			
	ل				و			
ی	م	ا						
		س	ب		س	ر		
		ت	ن		ی			
		و			ل	د	ا	ع
		ا		۲				۱
			۳	۱	ب			
			س					

شرح جدول شماره ۲ :

افقی :

۱ - جلو آب می بندند - ساختمان . ۲ - ضمیر
اول شخص جمع - وسط و میان هریک از دستها و
پاها . ۳ - وسیله وزن کردن چیزها . ۴ - روز
گذشته - مغز . ۵ - نرمی و ملایمت کردن . ۶ -
از اصوات شادی - صدمتر مربع . ۷ - عمل حس
بساوائی - اندازه .

عمودی :

۱ - معمول و رایج . ۲ - از شهرهای شمالی
ایران - انلوه و غم . ۴ - دلتنگ . ۶ - مخفف
نوٹ - مقصود . ۷ - سر بلندی .

۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷
س	د	ب	ن	ا		
م	ا		ک	و		
ت	ر	ا	ز	و		
ی			م	خ		
ا						ا
و	ه				ا	/
ل	م	س				

در تهران فقط شیرپاستوریزه

پاک

هسوژنیزه است

بر اثر هسوژنیزه کردن شیر پاک چربی آن بذرات بسیار کوچک درآمده،
و کاملاً در شیر مخلوط شده و آنرا خوشه‌زده‌تر و سریع‌الهضم‌تر می‌سازد و
قابلیت نگهداری شیر بیشتر می‌شود

شیر هسوژنیزه و پاستوریزه **پاک** فقط از شیر تازه گاو، تهیه می‌گردد
از فروشندگان بخواهید که حتماً شیر **پاستوریزه و هسوژنیزه پاک** بشما بدهند

شکست ناپذیر

قسمت چهارم (پایان داستان)

هشت سال از عروسی آنها میگذشت . دربور گوندی يك روز برون هیلد به کونتر گفت :

— راستی چرا زیگفرید و کریم هیلد بدیدن ما نمیآیند ؟ دلیم برای آنها تنگ شده . گونتر گفت :

— بسیار خوب . من آنها را برای جشن های نیمه تابستان باینجا دعوت میکنم .

فرمانروای بور گوندی همانطور که گفته بود ، نامه ای نوشت و زیگفرید و کریم هیلد را به بور گوندی دعوت کرد . زیگموند هم تصمیم گرفت با آنها برود . زیگفرید و همراهانش یکی دو روز پیش از شروع جشنها وارد شهر و رمز شدند . در این روزها تمام مردم به تفریح و شادی مشغول میشدند . روزها به شکار می رفتند و شبها در جشن شرکت میکردند . زیگموندو ملکه اوت هم از کودکی یکدیگر را می شناختند و همبازی بودند . حالا در کنارهم می نشستند و از خاطرات دوران گذشته گفتگو میکردند . برون هیلد و کریم هیلد هم همیشه باهم بودند . در معبد ، در باغ و در جشنها . تنها جاییکه کریم هیلد همراه برون هیلد نمی رفت ، شکارگاه بود .

یکروز در باغ کریم هیلد همچنانکه گونتر کوچولورا نوازش میکرد گفت :

— پسر ، تو باید افتخار کنی که پدر بسیار شجاعی داری . وسیعی کنی که توهم مثل او شجاع باشی .

برون هیلد از شنیدن سخنان او کمی ناراحت شد و بالبخند گفت :

— بله زیگفرید مرد شجاعی است . ولی باوجود این گونتر از او شجاعتی و بالاتر می باشد .

کریم هیلد گفت :

— فکر نمی کنم کسی از زیگفرید شجاع تر باشد . برون هیلد از روی کینه خنده کوتاهی کرد و گفت :

— پس چرا روزی که من و گونتر زور آزمائی میکردیم ، او رفت و در کشتی پنهان شد ؟

کریم هیلد گفت :

— آیا تو دلاور نیلونگ و کشنده اژدها را ترسو می دانی ؟

برون هیلد جواب داد :

— نه فقط میگویم که او بیای فرمانروای بور گوندی نمی رسد . یکبار خودش بمن گفت که خدمتکار آونتر است .

کریم هیلد که چهره زیبایش از خشم سرخ شده بود گفت :

— دروغ است . برادر من هرگز اجازه نمی داد که با يك خدمتکار عروسی کنم . زیگفرید فرمانروای نیلونگ و آلمان است و من ملکه این دو سرزمین می باشم و کمتر از تو نیستم . برون هیلد با تمسخر گفت :

— ولی می بینی که من همیشه جلوتر از تو وارد معبد می شوم .

اینرا گفت و از آنجا دور شد . کریم هیلد ناراحت و خشمگین باطاق خود بازگشت ، بهترین لباس را همراه گرانباترین جواهرات پوشید و برای عبادت بطرف معبد رفت . برون هیلد هم بیرون معبد ایستاده بود . همینکه کریم هیلد خواست از برابر او بگذرد و داخل شود ، ملکه مغرور گفت :

صبر کن . شوهر تو خدمتکار گونتر است . بنابراین من باید اول وارد شوم .

کریم هیلد بتندی برگشت و گفت :

— بهتر بود این حرف را نمی زدی . پس حالا گوش کن . من يك ملکه و زن پادشاه هستم . ولی ارزش تو برای شوهر من از يك کنیز بیشتر نیست .

برون هیلد خشمگین فریاد زد :

— مگر دیوانه شده ای ؟ منظورت از این حرف چیست ؟ کریم هیلد جواب داد :

— پس از اینکه از معبد بیرون آمدم ، منظورم را میگویم .

و بعد وارد معبد شد .

ملکه مغرور بیرون معبد ایستاده بود و اشک میریخت . سرانجام در باز شد و کریم هیلد بیرون آمد . برون هیلد بدیدن او اشکهایش را پاک کرد و بازوان او را گرفت و گفت :

— حالا باید منظورت را بگوئی و از من معذرت بخواهی .

کریم هیلد دستش را بالا برد و انگشتی بشکل مار را که بانگشتش بود نشان داد و گفت :
 - آیا این انگشت را می شناسی ؟
 برون هیلد جواب داد :
 - این انگشت مال من است. فکر میکنم تو آنرا دزدیده ای .

کریم هیلد از روی تمسخر خنده ای کرد و گفت :
 - شاید این کمر بند را هم که بکرم بسته ام بشناسی .
 هشت سال پیش شب عروسی ما شوهر من - نه گونتر -
 تورا شکست داد ، کمر بندت را گرفت و انگشتت هم در دست او ماند .

کریم هیلد آهسته دور شد و برون هیلد را غرق در دریائی از خشم و شرمندگی برجای گذاشت .
 برون هیلد کسی را که باو توهین میکرد هرگز نمی بخشید . از روز اولی که زیگفرید را دیده بود تا آن لحظه او را دوست داشت . اما وقتی که فهمید که شکستش در روز مبارزه و در شب عروسی بدست قهرمان نیلونگ انجام شده ، این مهر و محبت جای خود را به کینه و نفرتی شدید داد . قلبش پر از نفرت بود و در نگاهش شعله های خشم زبانه میکشید . خشم و نفرت نسبت به زیگفرید و کریم هیلد .

روز بعد برون هیلد به خدمتکارانش دستور داد تا وسایل بازگشت او را به ایسلند آماده کنند . وقتی این خبر بگوش گونتر رسید ، با برادرش گرنا و عمویش هاگن همراه عده ای از جنگجویان بورگوندی پیش برون هیلد رفت و موضوع را پرسید . برون هیلد که ساکت و خاموش مانند يك مجسمه سنگی نشسته بود ، ناگهان دهان باز کرد و سخنان کریم هیلد را برای آنها گفت . گونتر فکری کرد و گفت :

- ناراحت نباش . من زیگفرید و کریم هیلد را مجبور میکنم که در برابر جنگجویان بخاطر سخنانی که خواهرم گفته ، از تو معذرت بخواهند .
 برون هیلد با سردی گفت :
 - این کافی نیست .
 گونتر گفت :

- من اجازه نمی دهم که تو بروی .
 چون بازگشت تو به ایسلند برای سرزمین و مردم بورگوندی چیزی جز شرمندگی و سرشکستگی برجای نمی گذارد . بنابراین بگو ببینم چه میخواهی ؟

برون هیلد از جا بلند شد ، نگاهی به صف دایره شکل جنگجویان کرد و گفت :
 - خون !

جنگجویان بورگوندی تکانی خوردند و با تعجب باو خیره شدند .
 برون هیلد به سخن ادامه داد :

- تمام آبهای رودخانه را این هم نمی توانند لکه ننگی را که بردامان من نشسته پاک کنند. فقط يك چیز آنرا پاک خواهد کرد و آن خون قلب زیگفرید است .
 گونتر گفت :

- ولی زیگفرید گناهی ندارد. درست است که آن شب او باتو زور آزمائی کرد و انگشت و کمر بند ترا گرفت. اما بتو کوچکترین توهینی نکرده و تو میتوانی با افتخار ادعا کنی که ملکه بورگوندی هستی .
 برون هیلد گفت :

- یا خون زیگفرید یا بازگشت به ایسلند .
 زمزمه ای خشم آلود در میان جنگجویان افتاد .
 آنها باناراحتی در گوش یکدیگر پیچ میکردند .
 سرانجام هاگن پیش آمد و گفت :

- بانوی من ، من دلم نمیخواست گونتر باتو عروسی کند. ولی حالا که چنین اتفاقی افتاده و تو ملکه بورگوندی شده ای ، ماهمه از شرافت تو دفاع خواهیم کرد . من خودم ترتیب کار را می دهم .
 گونتر باخشم فریاد زد :

- ساکت باش هاگن . این از مردانکی بدور است .
 در بورگوندی رسم نیست که وفاداری و فداکاری را با خیانت و جنایت جواب بدهیم . زیگفرید همیشه نسبت به ما و سرزمین ما وفادار و فداکار بوده . بنابراین من ، گونتر ، فرمانروای بورگوندی بدوست و برادرم خیانت نخواهم کرد .
 برون هیلد گفت :

- لرد گونتر ، من به شما سه روز مهلت می دهم . بعد از سه روز اگر انتقام من گرفته نشده باشد ، به ایسلند برمی گردم .

اینرا گفت و از اطاق بیرون رفت .
 گونتر همانطور که گفته بود ، راضی نمی شد که کوچکترین صدمه ای به زیگفرید برساند و کمی بعد از رفتن برون هیلد او هم از اطاق خارج شد . در این موقع

یکی از جنگجویان به هاگن گفت :

— بیهوده برای کشتن دلاور نیلونگ نقشه نکشید. او روئین تن است و هیچ اسلحه‌ای به بدنش کارگر نمیشود. هاگن گفت :

— ولی نقطه‌ای از بدنش در اثر افتادن یک برگ روئین نشده و من آن نقطه را پیدا میکنم.

جنگجوی دیگری گفت :

— اگر بفهمد که خیال کشتن او را دارید، این سرزمین را بخاک و خون میکشد.

هاگن باخسونت جواب داد :

— او اینرا نمی‌فهمد.

دلاوران یکی یکی از اطاق بیرون رفتند. هیچکدام نمی‌خواستند در کشتن زیگفرید دست داشته باشند.

هاگن میدانست که برون‌هیلد در تصمیم خود پابرجا است و اگر انتقامش گرفته نشود، از بورگوندی خواهد رفت. و همچنین میدانست که گوئتر مرد سرسختی است و اجازه بیرون رفتن از بورگوندی را باو نخواهد داد. از اینرو برای اینکه ناراحتی پیش نیاید و سرزمین بورگوندی بدنام نشود، تصمیم گرفت همه کارها را خودش بتنهائی انجام دهد. و به برون هیلد گفت که ناراحت نباشد.

فردای آنروز هنگامی که کریم‌هیلد مشغول دوختن یک کت زیبا برای زیگفرید بود، هاگن باو نزدیک شد و گفت :

— کریم‌هیلد، چکار میکنی ؟

کریم‌هیلد گفت :

— برای زیگفرید یک کت می‌دوزم تا هنگام جنگ و شکار آنرا بپوشد.

هاگن خندید و گفت :

— تو زن خوشبختی هستی. چون میدانی شوهرت روئین تن است و در جنگ‌ها خطری متوجه او نمیشود. کریم‌هیلد آهی کشید و گفت :

— اگر آن برگ لعنتی روی پشت او نمی‌افتاد بدون شک زن کاملاً خوشبختی بودم. ولی حالا که آن نقطه از بدن او روئین نیست، چگونه می‌توانم ناراحت و نگران نباشم ؟

هاگن گفت :

— اگر روی کت او یک علامت کوچک بدوزی، بطوریکه محل آن برگ را نشان دهد، من میتوانم در جنگ‌ها همیشه کنار او باشم و باسپر خود از آن نقطه محافظت کنم.

کریم‌هیلد گفت :

— متشکرم عمو جان. شما خیلی مهربان هستید.

بعد به گلدوزی کت زیگفرید ادامه داد و در پشت آن بانخ تفره‌ای رنگ یک صلیب کوچک دوخت.

بطوریکه اگر زیگفرید کت را می‌پوشید صلیب کوچک درست در نقطه‌ای که روئین نبود قرار میگرفت.

هنگامی که زیگفرید صلیب کوچک را دید از فکر کریم‌هیلد خنده‌اش گرفت ولی چیزی نگفت.

چند روز بعد گوئتر و دوستانش برای یک شکار بزرگ آماده شدند. صبح آنروز کریم‌هیلد باصدائی لرزان به زیگفرید گفت :

— خواهش میکنم امروز به شکار نرو. من دیشب خوابی دیدم که هشت سال پیش هم آنرا دیده بودم. خواب دیدم که ناگهان دوعقاب بزرگ به شاهین زیبای من حمله کردند و او را کشتند. خواهش میکنم امروز پیش من بمان.

زیگفرید او را بوسید و گفت :

— نه کریم‌هیلد. این خیلی احمقانه است که بخاطر یک خواب وحشتناک از رفتن به شکار خودداری کنم. گذشته از این وقتی که در میان دوستانم هستم چه خطری ممکن است برای من باشد ؟ من بالمونگ سحرآمیز و یک نیزه بلند همراه می‌برم و بخوبی میتوانم از خودم دفاع کنم.

دوباره او را بوسید و دور شد.

آنروز جنگجویان تا نزدیک ظهر به شکار مشغول بودند. بعد خسته و گرسنه برای خوردن ناهار در یک نقطه جمع شدند. غذا زیاد بود و بسیار خوشمزه. دلاوران تا می‌توانستند خوردند و بعد تشنه شدند. در این موقع هاگن گفت :

— من جای دیگری را برای خوردن ناهار در نظر گرفته بودم و مشک‌های آب و شراب را با نجافر ستاده‌ام. اما در همین نزدیکی چشمه‌ای است که آبش بسیار خنک و گوارا است.

بعد روبه زیگفرید کرد و گفت :

— دوست من، حاضری برای رسیدن بآن چشمه مسابقه بدهیم ؟

زیگفرید گفت :

— بله هاگن، حاضرم.

و هر دو بطرفی که هاگن نشان داده بود دویدند. در راه گل‌های رنگارنگ و شاخه‌های درختان خم می‌شدند تا مگر راه زیگفرید را ببندند. پرندگان باصدائی غمگین می‌خواندند :

— قهرمان شجاع برگرد. دلاور جوان برگرد.

اما شاهزاده زبان آنها را نمی‌فهمید و همچنان برای خود ادامه میداد. سرانجام بکنار چشمه رسیدند. زیگفرید بالمونگ را از کمر باز کرد و بانیزه‌اش بکناری گذاشت. بعد در کنار چشمه زانو زد و مشغول نوشیدن آب شد. در این موقع هاگن یک چشم بالبخندی نفرت‌انگیز نیزه سنگینش را در میان انگشتان فشرد، صلیب کوچک تفره‌ای را نشانه گرفت و باتمام نیروی خود نیزه را فرود آورد.

این ضربه ناجوانمردانه بقدری شدید بود که نوک نیزه از سینه دلاور نیلونگ بیرون آمد. شاهزاده موطلائی چنان از درد فریاد کشید که تمام جنگل لرزید. بعد از جا بلند شد و دست دراز کرد تا شمشیرش را بردارد. اما هاگن زودتر آنرا برداشته بود. زیگفرید سپر سنگینش را بدست گرفت و با آن چنان به سینه

مرد خیانتکار زد که او چند متر دورتر بر زمین افتاد . ولی شاهزاده بیش از این نتوانست کاری انجام دهد و خودش هم نقش زمین شد . گل‌های سفید کنار چشمه بخون‌آلوده و رنگین شدند ، رشته‌باریکی از خون شاهزاده وارد چشمه شد و آب صاف آنرا سرخ رنگ کرد و آسمان در نور خورشید غروبگاهی برنگ سرخ درآمد .

در این مدت تمام جنگجویان که صدای فریاد زیگفرید را شنیده بودند آمده و دورش ایستاده بودند . دلاور نیبلونگ سر زیبایش را بلند کرد و به جنگجویان بورگوند نگاهی کرد و گفت :

— سنگ‌های پست . من چه‌بندی بشما کرده بودم ؟ اگر می‌دانستم که چه نقشه‌ای دارید ، تاکنون یکنفر از شما را زنده نمی‌گذاشتم . اما شما جرات آنرا نداشتید که از روبرو مردانه بامن مبارزه کنید . شما باین کارتان نام خود را به‌ننگ‌آلوده کردید .

آهسته سرش را بطرف فرمانروای بورگوندی که اشک در چشمانش حلقه زده بود برگرداند و گفت :

— لرد گونتر . به آخرین سخنان من گوش کن . من هنوز هم بتو اعتماد دارم . از کریم‌هیلد و فرزندم نگهداری کن . نگذار این‌ها گن‌بی شرم‌بانهای بزند این آخرین سخنان شاهزاده دلاور بود . پس از آن سرش پائین رفت ، چشمانش بسته شد و بی‌حرکت ماند . جنگجویان بورگوند خاموش ایستاده بودند . سرشان را از شرم بزر انداخته بودند و در چشמהایشان دریائی از غم موج میزد .

سرانجام گونتر بخود آمد و گفت :

— آماده باشید تا او را بکاخ ببریم .

مردان پیش آمدند و برسم آن زمان چندین سپر را کنارهم گذاشتند ، جسم بیجان زیگفرید را با احترام تمام روی آن خواباندند و سپرها را بدوش گرفتند . هنوز هوا روشن بود . کریم‌هیلد بایی صبری کنار پنجره اطاقش ایستاده بود و به بیرون نگاه میکرد . مثل این بود که قلبش از اتفاقی ناگوار خبر میداد . ناگهان جنگجویان را دید که پیکری آغشته بخون را بدوش گرفته‌اند و آهسته نزدیک میشوند . از دیدن آن قلبش لرزید و بی‌اختیار فریاد زد :

— این زیگفرید است .

آنها وارد کاخ شدند و پیکر زیگفرید را بر زمین گذاشتند . وقتی این خبر بگوش زیگموند رسید ، فرمانروای پیر باقلبی شکسته و غمگین بکنار فرزندش آمد . در آنجا ملکه اوت چون مجسمه‌ای از مرمر پریده رنگ و خاموش نشسته بود و اشک می‌ریخت . و کریم‌هیلد

گریه‌کنان موهای طلائی شاهزاده را نوازش میکرد . روز بعد جسد زیگفرید را برای آخرین دیدار به معبد بردند . آنروز کریم‌هیلد هم کنار تابوت ایستاده بود . او گریه نمی‌کرد . اما هر کسی می‌توانست غم و غصه را در چشمانش ببیند . مردم یکی‌یکی می‌آمدند و زانو می‌زدند ، گوشه لباس شاهزاده را می‌بوسیدند و کنار می‌رفتند . در این میان زنی که توری سیاه رنگ صورتش را پوشانده بود ، بکنار تابوت آمد . کریم‌هیلد او را شناخت و فریاد زد :

— دور شو ای زن جنایتکار . تو حق نداری باو نزدیک شوی . این تو بودی که مرگ او را میخواستی . آن زن حتی يك کلمه حرف نزد و در میان جمعیت ناپدید شد .

جنگجویان هم می‌آمدند و پس از بوسیدن شل شاهزاده کنار می‌رفتند . وقتی هاگن بکنار تابوت رسید ، ناگهان زخم سینه شاهزاده باز شد و مقداری خون گرم از آن بیرون ریخت . کریم‌هیلد بدیدن آن دندانها را روی هم فشرد و باخشم گفت :

— قاتل بی‌شرم . چگونه جرات می‌کنی باو نزدیک شوی ؟ نمی‌بینی که حتی جسم بیجان او از نزدیکی و رنج می‌برد ؟

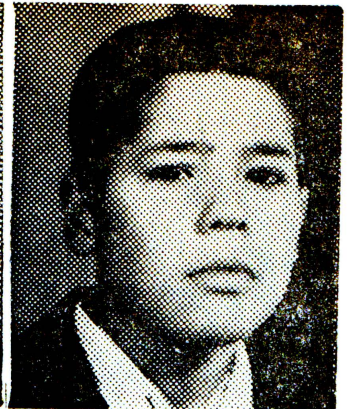
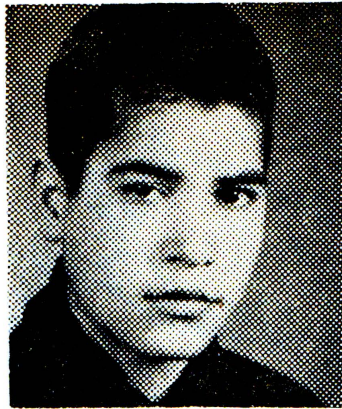
هاگن جوابی نداد و از معبد بیرون رفت . چند روز بعد زیگموند خود را برای بازگشت به کشورش آماده کرد . او از کریم‌هیلد خواست که همراه او به گرانتن باز گردد . ولی شاهزاده خانم گفت : — نه پدر جان ، شما گونتر کوچک را باخود ببرید . او را مانند پدرش مردی شجاع و جنگجو باریاورید . پس از زیگفرید در این دنیا چیزی نیست که مرا خوشحال کند . من فقط بخاطر يك چیز زنده‌ام . بخاطر انتقام .

پایان

مسابقه خط و نقاشی در دبستانهای شهرستان زنجان

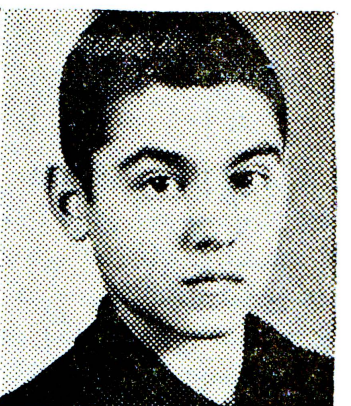
بمنظور تشویق دانش آموزان هنرمند دبستانهای زنجان آقای وجیه الله رستگار مدیر امور تربیتی اداره آموزش و پرورش شهرستان مسابقه‌هایی ترتیب دادند مسابقه‌ها زیر نظر آقای محسن رهبری سرپرست خط و نقاشی آموزشگاهها در سالن دبیرستان امیرکبیر برگزار گردید و در هر رشته ۶۵ نفر شرکت داشتند. در نتیجه برندگان باین شرح اعلام گردیدند .
نفر اول آقای اصغر ولی دانش آموز دبستان خاقانی

عزت ناظری

اصغر ولی

در مسابقه نقاشی سیاه قلم .
نفر دوم آقای عزت ناظری دانش آموز دبستان ملی سعادت در مسابقه نقاشی
نفر سوم آقای عبدالله بلباسی دانش آموز دبستان ملی سعادت در مسابقه نقاشی سیاه قلم

آقای یعقوب حسن اقدام دانش آموز دبستان هنر در مسابقه نقاشی رنگ و روغن نفر اول
نفر اول آقای محسن توفیقی دانش آموز دبستان سعدی در مسابقه خط

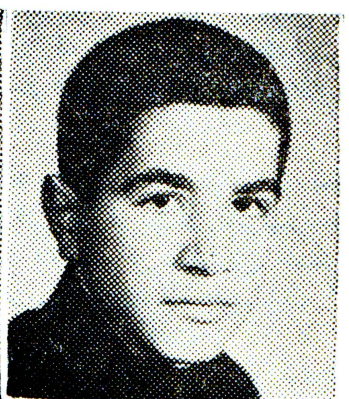
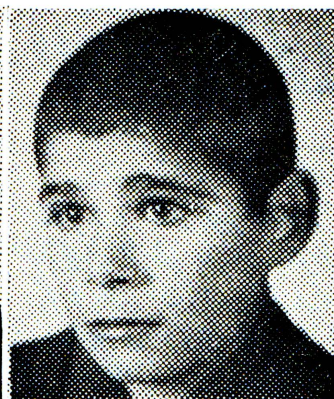
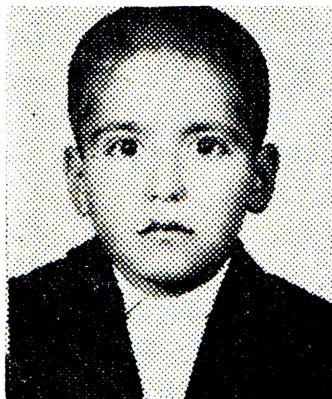
نفر دوم آقای محمد حسین قربانی دانش آموز دبستان ملی علمیه در مسابقه خط
نفر سوم آقای ابوالفضل صمدی دانش آموز دبستان دکتر خانعلی در مسابقه خط

یعقوب حسن اقدام

عبدالله بلباسی

بترتیب از راست بچپ :

حسن توفیقی
محمد حسین قربانی
ابوالفضل صمدی

حل جدولهای شماره پیش

۵ - مایع - ها . ۶ - دید - منابع . ۷ -
روا - ین . ۸ - ید . ۹ - آذربایجان .

حل جدول شماره ۲ :

افقی : ۱ - سبزی . ۲ - خرد . ۳ - سمنوب
و ه . ۵ - نو - پیدا . ۶ - یزد . ۷ - مژده .
عمودی : ۱ - بستنی . ۲ - وز . ۳ -
بلند - دم . ۵ - یخ - زیاد . ۶ - رو . ۷ -
دهقان .

حل جدول شماره ۱ :
افقی : ۱ - عهد - دریا . ۲ - جامی . ۳ -
ماد . ۴ - منادی - ریب . ۵ - عمو . ۶ -
ابد - نامی . ۷ - ره - رها . ۸ - کامیاب .
۹ - یرا - عنان .

عمودی : ۱ - عید مبارکی . ۲ - بهار .
۳ - دج - اسد - ما . ۴ - آمد - ری .

بهروز و بهزاد معرفت فریمان

عبدالرضا و عبدالحمید روح‌نیاورد

شهیدی فریمان، اصغر یاشائی تهران

یزدانی و گرجی فریمان

کاخ هخامنشیان کشف شد

آثار پرارزشی از دوره هخامنشیان در سرمسجد مسجدسلیمان توسط گروه حفاری آثار باستانی پروفیسور گریشمن کشف شد. این آثار شامل یک کاخ ۱۶ ستونی و همچنین تعداد ۱۲ مجسمه و سرستون و دومجسمه دیگر که گفته میشود متعلق به هرکول خدای یونان باستان و قوم سلوکیه میباشد. طبق اظهار پروفیسور گریشمن آثاری که در این محل بدست آمده نشان دهنده تمدن کهن و درخشان ایران است و بخوبی نشان میدهد که طایفه کوچکی از قوم هخامنشی در این محل زندگی میکردند.

قلم را بدنجان میگیرد و مینویسد

چندی قبل «ویچسلاو تیتوف» معدنچی شوروی که در یکی از معادن زغال سنگ کار میکرد برای اینکه رفقای خود را از حریق که در معدن روی دادنجات دهد جان خود را بخطر انداخت و دسته ترانسفورماتوری را که جریان برق از آن عبور میکرد کشید و در جریان ۶ هزار ولتی برق فرار گرفت و بسختی آسیب دید.

جراحان شوروی چندین بار تیتوف را عمل کردند و سرانجام دودستش را قطع کردند. با وجود این تیتوف دست از ادامه تحصیل برنداشته و قلم را بدنجان میگیرد و مینویسد تا تحصیلات خود را تمام کند.

قهرمان تخم مرغ خوری انگلیس

مردم شهر «ردروت انگلیس» چندروز پیش قهرمان تخم مرغ خوری کشور خود را طی مراسم باشکوهی انتخاب کردند. برنده شخصی بود موسوم به «مایکل اندروز» که توانست در طول یکساعت ۴۷ تخم مرغ آب‌پز را بخورد و خم به ابرو نیاورد. نفر دوم این مسابقه توانست ۴۰ تخم مرغ بخورد. طی مسابقه انتخاب قهرمان تخم مرغ خوری انگلیس چهار نفر غش کردند.

رکورد زیر آب ماندن کم شد

رون هانسون ۲۱ ساله هفته پیش میخواست رکورد زیر آب ماندن استرالیا را بشکند اما موفق نشد. رکورد این کار ۲۷ ساعت و ۲۰ دقیقه است که متعلق بخود هانسون است اما او این بار بیش از ۱۶ ساعت زیر آب نماند، زیرا در همان ساعت شانزدهم یکی از اعضاء باشگاه آمد و اشتباه پایه صندلی خود را روی لوله اکسیژنی گذاشت که هانس زیر آب توسط آن نفس میکشید.

میمون فرانسوی به فضا پرتاب شد

نخستین میمون فضانورد فرانسه چندی پیش با یک سفینه فضائی از پایگاه تحقیقاتی فضائی فرانسه در الجزایر به فضا پرتاب شد. این سفینه در مداری در فاصله ۱۶۰ کیلومتری زمین قرار گرفت و میمون مزبور سالم بزمین بازگشت.

یک سفر پر هیجان

این داستان صبح يك روز شنبه شروع شد .
هوا خوب و دلپذیر بود و خورشید همچون
خرمنی از آتش درمیان آب دریا شعله می کشید
و بالا میآمد . در آنوقت من مشغول ماهیگیری

بودم

ما دریکی از جزیره‌های جنوب اقیانوس کبیر در نزدیکی خط
استوا زندگی میکردیم. آنجا مثل بهشت پرگل و باصفا بود

من بامیل قبول می‌کردم. پدرم يك قايق بادبانی داشت كه با آن
بین جزیره‌ها آمد و رفت می‌کرد

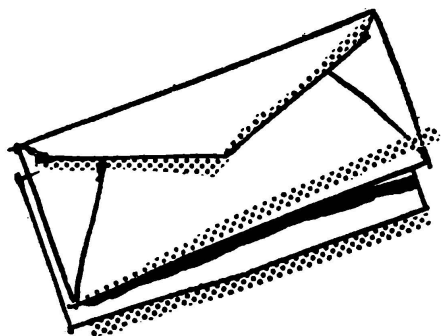

این راهم بدان كه امروز يك
آقائي بنام فرانك به من تلفون
زد و گفت با دوستش برای مطالعه
درباره لاک‌پشته‌ها با ما می‌آید
پس خوب است و باین
ترتیب دوسه‌روزی
در مسافرت خواهیم بود.

بنویسید تا برایتان فرستاده شود .

آقای علی عباس‌نژاد
تهران -

ما از چاپ خبر های سینمایی و همچنین عکس آرتیستها معذوریم .

آقای محمدهاشم‌پور
اهواز -

در این شماره نام کتابهای خواندنی مخصوص کودکان را چاپ کرده‌ایم شما هم میتوانید از آن کتابها استفاده کنید ، متشکریم .

جهانپور درجزی دوستدار کیهان بچه‌ها تهران

صاحب کیهان ۱
دکتر مصطفی مصباح‌زاده
مدیر کیهان
عبدالرحمن فرامرزی
صاحب امتیاز
کیهان بچه‌ها
جعفر بدیعی
مدیر کیهان بچه‌ها
عباس یمنی‌شریف
تلفن ۳۱۵۶۱
فرعی ۶۵

شماره ۵۲۶ - ۱۳۰۱۲۰۱۲
چاپ کیهان بها ۵ ریال
نشانی خیابان فردوسی

آقای محسن موسوی
تهران -

منظور ما از تمبر باطل نشده تمبری است که مهر اداره پست روی آن نخورده باشد و بتوان از آن برای فرستادن نامه استفاده کرد، البته توجه دارید که تمبرهایی که برای ما میفرستید باید داخل پاکت باشد نه اینکه اشتباه پشت پاکت بچسبانید .

آقای سعید طلائی
تهران -

درگذشته مردانی بنام وایکینگ بوده‌اند که از شجاعت آنها داستان‌ها ساخته‌اند و همانطور که دیده‌اید ما هم داستان مصوری از آن را برای شما چاپ کرده و هنوز هم ادامه دارد . داستان ماسک طلائی در دو یا سه شماره دیگر تمام خواهد شد مخترع موتورسیکلت راقبلا نوشته‌ایم . موفق باشید.

آقای بیژن نیک‌بخش
آبادان -

شماره ۴۴۷ مجله موجود است .

آقای مهدی آشتیانی
علی‌آباد -

تا بحال چندین مرتبه برای دوستداران عزیز نوشته‌ایم که مجله‌هایی که شرح ساختن سینمادستی در آنها چاپ گردیده تمام شده است ولی بازهم شما بدون توجه به نوشته های ما تقاضای ارسال آنرا کرده‌اید بنجریال تمبر شما بعنوان امانت در دفتر کیهان بچه‌ها محفوظ است چنانچه مجله دیگری مورد احتیاجتان بود

آقای عبدالرحیم کشاورز
بستک فارس -

شماره اول کیهان بچه‌ها در روز ۶ دیماه ۱۳۳۵ منتشر گردید و هم‌اکنون مجله‌ای را که در دست دارید پانصد و بیست و ششمین شماره مجله‌ایست که سال های متوالی بدون اینکه حتی يك هفته تعطیل شود بطور مرتب برای راهنمایی و ارشاد بچه‌های عزیز ایران منتشر گردیده است امیدواریم باز هم بتوانیم سال های سال این همبستگی و دوستی را با دوستداران عزیز حفظ کرده و روز بروز برعلاقتمندان مجله محبوب شما بیفزاییم.

آقای محمداونقی
پهلویژ -

چنانچه فکر میکنید مطالب شما جالب است نمونه‌ای از آن را بفرستید متشکر خواهیم شد .

آقای علیرضا کیانی رضازاده
اهواز -

تاریخ تولد و مرگ هانس کرستین آندرسن بطوری که قلا در صفحه آشنائی با نویسندگان بزرگ جهان نوشتیم ۱۸۰۵ - ۱۸۷۴ بوده است تاریخ دیگری که بچشتمان خورده است اشتباها تاریخ تولد یکی دیگر از دانشمندان یا نویسندگان جهان بوده است . در مورد اختراع اتومبیل هم در چند شماره پیش بطور کامل مطلب نوشته‌ایم .

آقای رضاقلی بندلی‌زاده
بندرگز -

مجله شماره ۵۱۶ موجود است ، ولی از محل فروش کتابی که طرز ساختن رادیو و تلویزیون در آن شرح داده شده باشد اطلاعی نداریم .
آقای مرتضی آزادمنش
اصفهان -

فقط شماره ۳۰۰ از مجله های درخواستی شما موجود است .

آقای حکمت‌اله زاغی
شیراز -

چون تعداد داستانها و مطالب رسیده برای صفحه هنر و کاربچه‌ها خیلی زیاد است و هر هفته بر مقدار آنها تعداد قابل توجهی افزوده میگردد بنابراین اگر مطلبی یا داستانی خوب و جالب باشد ممکن است چند ماه بعد از تاریخ فرستادن آن چاپ شود . در مورد اتومبیل در چند شماره پیش شرحی نوشته‌ایم خوب است شما هم آن را مطالعه کنید . مخترع موتورسیکلت دایملر آلمانی در سال ۱۸۸۵ بوده است .

آقای حسین نیک‌داوری
بندر پهلوی -

لوکوموتیو را ترونتیک انگلیسی در سال ۱۸۰۱ اختراع نمود .

آقای عبدالله محمدی
بستک فارس -

نام پدر اعلیحضرت فقید عباسعلی‌خان بوده است برای چاپ عکس دوستداران بولی دریافت نمیکیم تنها شرط ما رعایت نوبت در مورد عکسهای رسیده است که بیش از چند ماه طول میکشد .

در شهر ستانها..

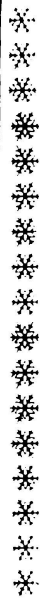

بو کان :
 * هفته کار نیک
 پشاهنگی ،
 پشاهنگان بین
 بیماران بیمارستانها
 مقداری میوه و
 شیرینی توزیع
 کردند .

مرودشت :

* دوستاناران
 کیهان بچه ها ،
 دانش آموزان
 دبستان کورش
 همراه آموزگار
 خود .

اهواز :

* دانش آموزان دبستان سر لشکر روحانی ،
 دوستاناران کیهان بچه ها .

این طور آسانتر است!

